Lietas arhīva Nr. AA43-0229-23/7
ECLI:LV:ADAT:2023:0413.A420232720.11.S

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420232720
AA43-0229-23/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2023. gada 13. aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Valda Zommere,
tiesneši Ilze Amona un Kaspars Berķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „VĒL VAIRĀK SAULES" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020. gada 9. jūlija lēmuma Nr. 30.2-22.7/3065 atcelšanu, sakarā ar SIA „VĒL VAIRĀK SAULES" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 17. jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – dienests) veica pieteicējam SIA „VĒL VAIRĀK SAULES" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2017. gada novembri līdz 2018. gada aprīli.

Audita rezultātā ar dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Pievienotās vērtības nodokļa Trešās audita daļas vadītāja 2020. gada 14. februāra lēmumu Nr. 30.2-23.38.3/4483 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējam papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 20 004,18 *euro*, soda nauda 4798,84 *euro* un nokavējuma nauda 1803,04 *euro*.

Administratīvais process iestādē noslēdzās ar dienesta ģenerāldirektora 2020. gada 9. jūlija lēmumu Nr. 30.2-22.7/3065 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Dienests secinājis, ka pieteicēja deklarētie darījumi ar SIA „75 EVENTS", ārvalstu komersanta FELICIDAD OU pastāvīgo pārstāvniecību (turpmāk – FELICIDAD OU) un Kipras uzņēmumu MORESOLIS LTD (turpmāk – MORESOLIS LTD) faktiski nav notikuši.

[2] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Dienests bez tiesiska pamata atzinis darījumus ar SIA „75 EVENTS" par nenotikušiem. Dienests arī nepamatoti atzinis, ka komercsabiedrību starpā noformēti dokumenti par pakalpojumu saņemšanu ļaunprātīgos nolūkos.

Pieteicējs noslēdza līgumu ar SIA „75 EVENTS" par reklāmas pakalpojumu sniegšanu publisko pasākumu (koncertu) reklāmas kampaņu laikā, kā arī to norises vietās. Visi atrunātie pakalpojumi tika sniegti pilnā apjomā un norādītajā laikā, par ko pieteicēja valdes loceklis /pers. A/ pārliecinājās personīgi, kā arī sekoja līdzi visas reklāmas kampaņas izpildes detaļām un termiņiem. Visi koncerti, kuru reklāmas materiālos tika izvietota reklāma, ir notikuši ar plašu rezonansi un atspoguļoti dažādos medijos.

Kā apliecinājums pakalpojuma saņemšanai dienestam tika nosūtīta arī saite uz datu glabātuvi, kurā ir pievienoti liela daļa SIA „75 EVENTS" izgatavoto un raidīto reklāmas materiālu. Dienests norāda, ka internetā atradis pasākumu „Ruki Vverh", „Comedy Women", „TNT Dejas" afišas, tomēr nenorāda, ka uz šiem attēliem ir redzams gan pieteicēja logotips, gan informācija, ka pasākumu organizē Seventy five events, kas ir SIA „75 EVENTS" izmantots logo.

[2.2] Nav skaidrs, uz kādu pierādījumu kopumu dienests atsaucas, norādot, ka darījumi nav notikuši. Tas, ka līgums nesatur precīzas atsauces uz darījuma identificēšanai nepieciešamo informāciju, automātiski neliecina par darījuma formālu noformēšanu. It īpaši gadījumā, ja par darījuma notikšanu var pārliecināties gan plašsaziņas medijos, gan citos kanālos. Gadījumā, ja rēķinos un citos darījumu apliecinošos dokumentos trūkst informācijas par darījuma norisi un ja par darījuma norisi nav iespējams pārliecināties citādos veidos, var rasties pamatotas aizdomas par darījuma fiktīvo raksturu, tomēr par

pieteicējas veiktajiem darījumiem un saņemtajiem pakalpojumiem var pārliecināties, tādējādi šaubām par to īstumu nav pamata.

[2.3] Dienests pārkāpis patvaļas aizlieguma principu. Dienests nav nodrošinājis pierādījumus tam, ka apstrīdētie darījumi nav notikuši. Pieteicējs nepiekrīt, ka attiecībā uz darījumiem ar FELICIDAD OU un MORESOLIS LTD noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju, tie nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem. Apstāklis, ka līgumos nav minēti reklāmas materiālu veidi, nav atrunāta to iesūtīšanas un saskaņošanas kārtība, automātiski neliecina par līgumu formālu noformēšanu un darījumu faktisku nenotikšanu.

[2.4] Pieteicējs vairākkārtīgi lūdzis dienestu izvērtēt iesniegto pierādījumu kopumu, kas apliecina strīdus darījumu norisi, tomēr dienests minētos pierādījumus nav ņēmis vērā, atsaucoties uz to, ka darījumu apliecinošos dokumentos nav ietverts pietiekoši daudz darījumu identificējošas informācijas. Pieteicējs ir skaidrojis, ka tā sadarbības partneri ir zināmi un uzticami, tādējādi pušu starpā nav bijusi nepieciešamība veidot juridiski sarežģītu līgumu ar precīzi atrunātiem parametriem, kuriem līguma darbības laikā jāseko līdzi un kuri pirms izmantošanas jāsaskaņo. It īpaši ņemot vērā to, ka video rullīšos un citos reklāmas materiālos ticis izmantots pieteicēja logo, kura novietošana video rullīša kreisajā vai labajā stūrī būtiski nemaina darījuma būtību.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 17. jūnija spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Tiesa konstatēja, ka lietā pastāv strīds par to, vai dienests pamatoti ierobežoja pieteicēja tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem par pieteicēja deklarētajiem darījumiem ar SIA „75 EVENTS", FELICIDAD OU, un vai pamatoti samazināja pieteicēja aprēķināto PVN un reversā kārtībā atskaitīto priekšnodokli par darījumiem ar MORESOLIS LTD.

[3.2] Tiesa, atsaucoties uz Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92. panta pirmās daļas 1. un 4. punktu, kā arī Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, vērtēja, vai pieteicējs saņēma strīdus pakalpojumus no SIA „75 EVENTS", FELICIDAD OU un MORESOLIS LTD atbilstoši noformētajiem darījumu dokumentiem.

[3.3] Vērtējot pieteicēja darījumu ar SIA „75 EVENTS 2017. gada novembrī, tiesa konstatēja turpmāko.

[3.3.1] Tiesa par pamatotiem atzina dienesta secinājumus, ka 2017. gada 25. maija līgums Nr. 08-17/1 un tā pielikums Nr. 1 sniedz savstarpēji neatbilstošu un neidentificējamu informāciju par pakalpojumu sniegšanas laiku, kā arī līgumā minēto abpusēji apstiprināto reklāmas materiālu saskaņošanu apliecinoši dokumenti pārbaudei nav iesniegti.

Tiesa secināja, ka līgums nesatur informāciju par pakalpojumam izvirzītajām prasībām, kā prasības par reklāmas pakalpojumu saskaņotas un kontrolētas. Tāpat nav saprotams, kādu reklāmas materiālu izvietošanu pieteicējs pasūtīja, kā šo materiālu paraugi izpildītājam kļuva zināmi, kā pieteicējs varēja pārliecināties par pakalpojuma atbilstību savām prasībām. Tiesa atzina par pamatotu dienesta secinājumu, ka nav loģiska izskaidrojuma līgumā (konkrēti, līguma 2.1. punkts ar apakšpunktiem) iekļaut nosacījumus, kuru izpilde nav fiksēta, līdz ar to nav konstatējama līguma izpildes gaita. Lai reklāmu izvietotu, tā sākotnēji ir jārada. No lietas materiāliem nav saprotams, kas reklāmu radīja, kas banerus un plakātus maketēja, veidoja, kas izgatavoja bukletus, kā notika pušu abpusēji apstiprināto reklāmas materiālu saskaņošana.

Tāpat no līguma un/vai citiem lietas materiāliem nav saprotams, kā puses vienojās par pakalpojuma cenu, kādu darbību izpildi ietver pakalpojums, kādas ir šo darbību izmaksas, resursu izlietojums. Šādu skaidrojumu nesniedza arī pieteicēja pārstāvis. Arī no tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pakalpojuma cena bija atkarīga no pasākuma vērienīguma, rezonanses, kas tiesas ieskatā ir objektīvi grūti vērtējams kritērijs, pārāk vispārīgs. Līdz ar to secināms, ka līgums nesatur darījumu norises identificēšanai nepieciešamo informāciju, konkrēti veicamās darbības pakalpojuma ietvaros, pakalpojuma sniegšanas laiku, jo līgumā un tā pielikumā ir atšķirīgi periodi, kas liecina par darījuma formālu noformēšanu.

[3.3.2] Pieteicēja amatpersona /pers. A/ tiesas sēdē nespēja sniegt konkrētas atbildes uz tiesas jautājumiem. /pers. A/ atbildes tiesa vērtēja kā vispārīgas, jo tās nesatur informāciju tieši par darījuma detaļām, kā arī /pers. A/ nespēja sniegt atbildes uz jautājumiem par to, kā notika darījuma saskaņošanas process, nespēja raksturot līguma izpildes gaitu, kā notika vienošanās par pakalpojuma cenu, kas veidoja pakalpojuma cenu, kā notika vienošanās par darījuma ar SIA „75 EVENTS" būtiskajām sastāvdaļām. /pers. A/ neatcerējās, kas gatavoja reklāmas banerus, stāstīja, ka veikta tirgus izpēte (pierādījumi par minēto tiesai nav iesniegti), bet nevarēja sīkāk šo procesu aprakstīt. No /pers. A/ paskaidrojumiem izriet, ka gatavu reklāmu pieteicējs nav devis SIA „75 EVENTS", kaut arī minēto paredz līguma nosacījumi. /pers. A/ norādīja, ka SIA „75 EVENTS" reklāmu ir izstrādājis, ka pieteicējs devis idejas, ka „noticis kaut kāds saskaņošanas process", bet neko konkrētāk nepaskaidroja. Ja /pers. A/ piedalījās līguma slēgšanas procesā un par visu vienojās, nav saprotams, kā viņš var nezināt būtisku informāciju par darījumu, tā procesu, detaļām. Vienlaicīgi /pers. A/ paskaidroja, ka SIA „75 EVENTS" piesaistīja, jo tas bija /pers. B/ uzņēmums, savukārt /pers. B/ bija viens no holdinga „VVS Holdings" akcionāriem (SIA „VĒL VAIRĀK SAULES" ir viens no minētajam holdingam piederošajiem uzņēmumiem), vienlaicīgi /pers. B/ ir arī pieteicēja darbinieks, SIA „75 EVENTS" amatpersona. Savukārt /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka reklāmu pats neizgatavoja, ka reklāmu neveidoja SIA „75 EVENTS", bet gan apakšuzņēmēji, nekonkretizējot kādi.

Kaut arī pieteicēja pārstāvis norādīja, ka pieteicējs līgumu ar SIA „75 EVENTS" par reklāmas pakalpojumu sniegšanu noslēdza publisko pasākumu (koncertu) reklāmas kampaņu laikā, kā arī norises vietās, minētais nav pamatots ar pierādījumiem.

Ja bija noslēgts tikai viens līgums un notika viens darījums, tad nav saprotams, konkrēti kādu daudzskaitlīgu koncertu,

publisko pasākumu reklāmas kampaņu laikā šis līgums tika noslēgts, kurā vietā, kad un kā notika vienošanās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, darījuma izpildījumu, kontroli, saskaņošanu starp pieteicēju un darījumu partneri. Tāpat nav saprotams, konkrēti kādi atrunātie pakalpojumi, kādā apmērā un laikā sniegti, par ko personīgi it kā ir pārliecinājies /pers. A/. Turklāt tiesas sēdē /pers. A/ nespēja sniegt konkrētas atbildes par darījuma saskaņošanas procesu, tā gaitu no līguma noslēgšanas brīža līdz gatavai un atskaņojamai reklāmai. Tiesai neradās priekšstats, ka /pers. A/ būtu piedalījies reklāmas pakalpojuma slēgšanas un saskaņošanas procesā.

Informācija, uz ko atsaucas pieteicējs, tajā skaitā, „visi koncerti, kuru reklāmas materiālos tika izvietota pieteicēja reklāma, ir notikuši ar plašu rezonansi", ir vispārīga, nesatur detaļas par pakalpojumu, tā sagatavošanas, saskaņošanas, kontroles, izpildes procesu, kā sagatavotā reklāma nonāca pie pieteicēja darījumu partnera kā izpildītāja, kā SIA „75 EVENTS" varēja publicēt šo reklāmu, lai izpildītu līguma nosacījumus, ja ne pieteicējs, ne SIA „75 EVENTS" reklāmu neizgatavoja. Līgums paredzēja, ka pieteicējs iesniedz jau gatavu reklāmu, ko pieteicēja amatpersona noliedz, savukārt /pers. B/ liecināja, ka reklāmu izgatavoja SIA „75 EVENTS" apakšuzņēmējs.

[3.3.3] Vērtējot SIA „75 EVENTS" vārdā noformēto 2017. gada 20. novembra rēķinu Nr. 75/17-01, tiesa konstatēja, ka rēķinā nav norādītas konkrētas pakalpojuma ietvaros veiktās darbības, rēķinā pakalpojums definēts kā „reklāmas pakalpojumi saskaņā ar līgumu Nr. 08- 17/1", tāpat rēķinā nav norādīts pakalpojumu sniegšanas laiks un vieta.

Rēķins, pat vērtējot to kopā ar līgumu un tā pielikumu, neidentificē darījumu un tā norisi – pakalpojuma ietvaros veiktās darbības, izmaksas, pakalpojuma sniegšanas laiku un vietu, kā arī neapliecina pakalpojuma sniegšanas un saņemšanas faktu. Turklāt rēķinu nav parakstījušas darījuma puses, trūkst sniegto/saņemto pakalpojumu pieņemšanas un nodošanas akta.

[3.3.4] Uz darījuma starp pieteicēju un SIA „75 EVENTS" mākslīgu raksturu norāda arī citi lietā konstatētie apstākļi.

Dienesta iegūtā informācija par SIA „75 EVENTS" liecina, ka tas reģistrēts 2014. gada 18. februārī, likvidēts 2018. gada 9. oktobrī, tam nav reģistrētas struktūrvienības saimnieciskās darbības veikšanai, nav pietiekamu materiālo resursu, nav darbaspēka, jo 2017. gadā SIA „75 EVENTS" kā darba ņēmējs deklarēta tikai tā amatpersona /pers. B/, kuram nav uzskaitīts nostrādātais laiks un darba alga nav aprēķināta. Kaut arī tiesas sēdē /pers. B/ liecināja, ka pats sev maksājis algu aptuveni 400 *euro* mēnesī, tas ir pretrunā lietā esošajiem pierādījumiem.

SIA „75 EVENTS" 2017. gada janvāra–oktobra un decembra PVN deklarācijās iegādes un piegādes nedeklarē. Iegādes un piegādes SIA „75 EVENTS" deklarē 2017. gada novembrī, PVN deklarācijā aprēķinot par tiem nomaksai budžetā PVN 17 715,61 *euro*, bet neveicot tā nomaksu budžetā. SIA „75 EVENTS" 2017. gada 11. decembrī notiek īpašnieku maiņa. Līdz 2017. gada 10. decembrim SIA „75 EVENTS" īpašnieki bija /pers. B/ un /pers. C/, no 2017. gada 11. decembra – SIA „RIGIBAR", bet no 2017. gada 15. decembra SIA „75 EVENTS" nav amatpersonu, tikai pilnvarotās personas. SIA „75 EVENTS" nesadarbojās ar nodokļu administrāciju, tāpēc 2018. gada 6. martā izslēgts no PVN maksātāju reģistra. Tāpat SIA „75 EVENTS" nav iesniedzis 2017. gada pārskatu.

[3.3.5] Dienests izvērtējis arī naudas kustību SIA „75 EVENTS" norēķinu kontā, konstatējot, ka SIA „75 EVENTS" no pieteicēja un citiem uzņēmumiem 2017. gada novembrī, decembrī ieskaitītie naudas līdzekļi nav izmantoti tā saimnieciskās darbības vajadzībām, bet gan pārskaitīti Lielbritānijas uzņēmumiem Layland Pristone LP un Mega Azure LP. SIA „75 EVENTS" darījumus ar minētajiem uzņēmumiem 2017. gadā nav deklarējis, nav saprotams un noskaidrots veikto naudas pārskaitījumu mērķis.

Lietā konstatēts, ka paraksta tiesības rīkoties ar SIA „75 EVENTS" bankas kontu bija /pers. B/ (AS „Swedbank" 2019. gada 14. februāra informācija Nr. A09.03-01/SWBL-1032). Kaut arī kopš 2017. gada 17. decembra /pers. B/ vairs nebija SIA „75 EVENTS" amatpersona, viņš turpināja rīkoties ar SIA „75 EVENTS" bankas kontu, tajā skaitā, /pers. B/ pārskaitīja SIA „75 EVENTS" naudas līdzekļus Lielbritānijas uzņēmumiem Layland Pristone LP un Mega Azure LP.

Atbilstoši Lielbritānijas nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai uzņēmumi Layland Pristone LP un Mega Azure LP 2019. gada 25. martā ir likvidēti. Savukārt Igaunijas nodokļu administrācija informēja, ka Layland Pristone LP un Mega Azure LP 2017. gadā Igaunijā neveica saimniecisko darbību, un atsūtīja Igaunijas AS „Coop Pank" izdrukas par naudas līdzekļu apgrozījumu šo uzņēmumu norēķinu kontos. Izvērtējot Igaunijas nodokļu administrācijas iesniegtos Layland Pristone LP un Mega Azure LP kontu apgrozījumus, konstatēts, ka minētie uzņēmumi no SIA „75 EVENTS" saņemtos naudas līdzekļus tajā pašā dienā pārskaitīja Ķīnas un Lielbritānijas uzņēmumiem.

Tiesa atzina par pamatotiem dienesta secinājumus par naudas plūsmas izveidi, kas neizriet no SIA „75 EVENTS" saimnieciskās darbības darījumiem, un ka minētais papildus liecina par SIA „75 EVENTS" veikto darbību, tajā skaitā, darījuma ar pieteicēju simulatīvo raksturu.

[3.3.6] Dienests konstatējis, ka Uzņēmumu reģistrā uzņēmums koncertu aģentūra „75 EVENTS" nav reģistrēts, interneta portālos nav atrodama informācija par šādu uzņēmumu, pieteicēja amatpersona neatklāj, kuri bija tie publiskie pasākumi, kas veicināja sadarbību ar šo komercsabiedrību. No tiesas sēdē sniegtajiem /pers. A/ paskaidrojumiem izriet, ka tieši pazīšanās ar /pers. B/ bija noteicošais faktors darījumam.

[3.3.7] Vērtējot pieteicēja valdes locekļa /pers. A/ paskaidrojumus kopsakarā ar tiesas sēdē paskaidroto un dienesta konstatēto, tiesa atzina par pamatotiem dienesta secinājumus, ka gadījumā, ja pieteicējs bija minēto pasākumu galvenais atbalstītājs, par ko attiecīgi tā restorānu logo tika iekļauts šo pasākumu reklāmas kampaņas materiālos, līdz ar to nav saprotama un loģiski izskaidrojama pieteicēja rīcība vēl papildus noslēgt līgumu ar SIA „75 EVENTS" par reklāmas kampaņu attiecīgajos pasākumos. Tiesa jau iepriekš secināja, ka no iesniegtajiem strīda dokumentiem nav identificējamas un konstatējamas SIA „75 EVENTS" veiktās darbības, kas konkrēti tika darīts reklāmas pakalpojuma darījuma ar pieteicēju ietvaros, kas un kā veidoja reklāmas rullīti, kas un kā reklāmu saskaņoja, ko reklāmai bija jāsatur utt., kā tika nodrošināta

starp pusēm noslēgtā līguma 2.1. punkta izpilde.

Vienlaicīgi no /pers. B/ liecības izriet, ka SIA „75 EVENTS" pats reklāmu (bukletus, banerus, radio reklāmu, plakātus, video reklāmu) neizgatavoja, bet piesaistīja kompānijas, kas reklāmu maketēja. Tomēr /pers. B/ nenorādīja piesaistītās sabiedrības. Minētais ir pretrunā ar līguma nosacījumu, ka pieteicējs sagatavotu reklāmu nodod SIA „75 EVENTS". No /pers. A/ paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs pats reklāmas negatavoja, to darīja SIA „75 EVENTS". No minētā izriet, ka pretēji līguma nosacījumiem SIA „75 EVENTS" sagatavoja pieteicēja reklāmas kampaņu (bukleti, baneri, video, audio reklāmas, plakāti) bez papildu samaksas, neatklājot darbu izpildītājus, kā arī nodrošināja visu sagatavoto materiālu publicēšanu, izvietošanu tīmekļa vietnē, radio stacijās, plakātos uz ielām, nav arī saprotams, ar kādu apakšuzņēmēju starpniecību, jo maz ticams, ka /pers. B/ kā sabiedrības vienīgais darba ņēmējs un amatpersona spētu paveikt visu, ko paredz līguma 2.1. punkts.

Tāpat tiesai nebija saprotams, kāpēc pieteicējs pats nevarēja piesaistīt reklāmas maketēšanas un izgatavošanas kompānijas, bet bija nepieciešams piesaistīt /pers. B/ uzņēmumu kā starpnieku, ja līgums starp pusēm neparedzēja reklāmas izgatavošanu, bet jau gatavas reklāmas izvietošanu.

/pers. B/ liecināja, ka viņš vienlaicīgi ir arī logotipa „Vairāk saules" īpašnieks un arī reklāmas pakalpojuma sniedzējs, tāpēc reklāmas gatavošanas un saskaņošanas process nav bijis nepieciešams. Citā brīdī /pers. B/ liecināja, ka /pers. A/ ir visu saskaņojis, reklāmas redzējis, iebildumi nav bijuši. /pers. B/ liecības vērtējamas kritiski, jo ir pretrunīgas, turklāt liecina par to, ka reklāmas izvietošanas un reklāmas materiālu savstarpējās saskaņošanas process kā tāds nav noticis.

[3.3.8] Izvērtējot pieteicēja valdes locekļa /pers. A/ paskaidrojumus, tiesa secināja, ka tajā tikai vispārīgi apliecināta darījuma esība, nesniedzot objektīvi pamatotu, būtisku informāciju par tā norisi – sadarbības ar SIA „75 EVENTS" uzsākšanas apstākļiem, konkrēti, kāds bija pakalpojumu sniedzēja piedāvājums, kādas darbības bija veicamas pakalpojuma ietvaros, kāds bija reklāmas saskaņošanas process, kādas komponentes veido kopējās izmaksas, pakalpojuma veikšanas laiks, vietas, sagatavotā pakalpojuma kontrole, atbilstība pieteicēja iecerei. No /pers. A/ sniegtā skaidrojuma izriet, ka par izpildītāja profesionalitāti un godaprātu pārliecību radīja tas, ka izpildītāja amatpersona /pers. B/ vienlaikus ir viens no pieteicēja īpašniekiem, tomēr līguma noformēšanas laikā – 2017. gada 25. maijā – /pers. B/ nebija pieteicēja īpašnieku sastāvā. Turklāt par pasākumu norises laiku /pers. A/ sniedzis lietas apstākļiem neatbilstošu informāciju, konkrēti, /pers. A/ paskaidrojumā minētie pasākumi (koncerts „Ruki Vverh", izrādes „Comedy Woman" un „Tanci TNT"), kas notika 2017. gada 25. oktobrī, 17. un 24. novembrī (minēto apliecina internetā esošās šo pasākumu afišas) nesakrīt ar /pers. A/ paskaidrojumā minētajiem datumiem – 2017. gada 25., 27. novembrī, 25. decembrī.

Tiesa pievienojās dienestam, ka, pozicionējot SIA „75 EVENTS" pakalpojumu kā vērienīgu reklāmas kampaņu, kur pieteicējam piešķirts galvenā atbalstītāja statuss, ir maz ticams, ka pieteicēja pārstāvis nespēj minēt precīzu reklāmas kampaņas pasākumu laiku. Līdz ar to tiesa piekrita dienestam, ka pieteicēja valdes locekļa /pers. A/ paskaidrojums nepierāda strīda darījuma faktisko esību, vērtējot to kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem

[3.3.9] Vērtējot SIA „75 EVENTS" valdes locekļa /pers. B/ paskaidrojumus, tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa konstatēja, ka tajos tikai vispārīgi apliecināta darījuma esība, bet nav sniegta ticama un pārbaudāma informācija par darījuma norisi. SIA „75 EVENTS" 2017. gadā nav deklarētu darbinieku. Tiesa kritiski vērtēja /pers. B/ paskaidrojumos minēto par citu uzņēmumu piesaisti strīda pakalpojuma izpildei, jo minēto informāciju neapstiprina neviens cits lietā konstatētais fakts, nav iesniegti nekādi dokumentāri pierādījumi, ka SIA „75 EVENTS" ir veikusi/organizējusi reklāmas kampaņu, turklāt SIA „75 EVENTS" ar SIA „Clear Channel Latvia", SIA „JCDecaux", SIA „ACM", UAB Streetlook, Rīgas pilsētas pašvaldību, SIA „Biļešu Serviss", AS „Delfi", SIA „Halt Hunt Services", Facebook Ireland limited, SIA „Digdaugmedia", AS „Radio SWH", SIA „EHR Reklāma", SIA „Top Radio", SIA „Arēna Rīga", SIA „Elpirim" nav deklarējusi savstarpējus darījumus.

Novērtējot SIA „EHR Reklāma", SIA „Biļešu Serviss", AS „Radio SWH", SIA „Radio Enterprise", SIA „Arēna Rīga" un SIA „HLC" sniegto informāciju, tiesa secināja, ka /pers. B/ nosauktie uzņēmumi nav veikuši darījumus ar pieteicēja tiešo darījuma partneri SIA „75 EVENTS". Tāpat noskaidrots, ka SIA „75 Production" un SIA „HLC" bija pasākuma organizatori, ka minētajos pasākumos „Arēna Rīga" telpās netika izvietota zīmola „Vairāk Saules" reklāma, savukārt par uz skatuves ekrāniem translētu reklāmu atbild (izvēlas un izvieto) pasākuma rīkotājs. Vienlaicīgi no lietas materiāliem tiesa nekonstatēja SIA „HLC" vai SIA „75 Production" saikni ar „Vairāk Saules" zīmola reklāmas pasūtītajiem.

[3.3.10] SIA „75 Production" valdes locekle /pers. D/ 2020. gada 10. janvāra paskaidrojumā atzina darījumu veikšanu ar SIA „75 EVENTS 2017. gada oktobrī–decembrī. /pers. D/ dienestam paskaidroja, ka minētajā periodā SIA „75 Production" organizēja trīs koncertus Rīgā – „Comedy Woman", „Ruki Vverh", „TNT Dejas", kas ir pretrunā SIA „Arēna Rīga" norādītajam, ka pasākumus „Comedy Woman" un „TNT Dejas" organizēja SIA „HLC". Tiesa jau iepriekš konstatēja, ka SIA „75 Production" nav deklarējis darījumus ar SIA „75 EVENTS".

/pers. D/ paskaidroja, ka SIA „75 Production" bija mutiska vienošanās ar SIA „75 EVENTS" par to, ka abas kompānijas piekrīt izvietot otras kompānijas partneru logo savu pasākumu reklāmas materiālos. Līgums netika noslēgts, cena netika noteikta, tika atrunāta bartera sadarbība, mainoties ar partneru logo. Dokumenti netika noformēti, jo tas neradīja papildu izmaksas kā vienai, tā otrai kompānijai, un attiecīgi PVN deklarācijā darījumi nav deklarēti.

Tiesa atzina par pamatotu dienesta secināto, ka no /pers. D/ paskaidrojumiem, vērtējot tos kopsakarā, nav saprotams un nav iespējams identificēt, konkrēti kādu partneru logo bija iesaistīti bartera darījumā. Tāpat tiesa konstatēja, ka nav iesniegti dokumentāri pierādījumi /pers. D/ apgalvojumam, ka SIA „75 EVENTS" atsūtīja logotipus ar e-pasta starpniecību.

SIA „75 Production" dokumentāri nav apliecinājusi darījumu ar SIA „75 EVENTS" esību, līdz ar to nav pamata atzīt šos darījumus par faktiski notikušiem. Turklāt tiesas ieskatā SIA „75 Production" amatpersonas norāde vien uz pušu

mutisko vienošanos un izmaksu par pakalpojumu neesību nav pietiekams apliecinājums pakalpojumu sniegšanai, darījuma faktiskajai esībai. Tiesa nesaskatīja loģisku izskaidrojumu tam, kā reklamēšanas pakalpojumi, par kuriem SIA „75 EVENTS" noteikta atlīdzība no pakalpojuma pasūtītāja (pieteicēja) – 45 980,00 *euro* apmērā, pakalpojuma izpildītājai SIA „75 Production" neradīja izmaksas un šos pakalpojumus SIA „75 Production" sniedza SIA „75 EVENTS" bez atlīdzības.

Dienests konstatējis, ka SIA „75 EVENTS" valdes loceklis /pers. B/ un SIA „75 Production" valdes locekle /pers. D/ ir laulātie, kas attiecīgi var liecināt par SIA „75 EVENTS" un SIA „75 Production" saistību. Tāpēc /pers. D/ sniegtie paskaidrojumi vērtējami kritiski.

[3.3.11] Pasākumu afišās ir zīmola „Vairāk Saules" attēls. Tomēr, ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzina, ka minētais neliecina, ka tas ir SIA „75 EVENTS" sniegtā pakalpojuma rezultāts, jo SIA „75 EVENTS" ne ar pašu resursiem, ne ar minēto citu uzņēmumu piesaisti pakalpojumu nesniedza. Arī afišās attēlotais uzraksts „pasākumu organizē Seventy five events" neliecina par strīda darījumu esību. Lai gan pieteicēja pārstāvis apgalvoja, ka Seventy five events ir SIA „75 EVENTS" logo, dokumentāri apliecinājumi minētajam lietas materiālos neatrodas, kā arī SIA „75 EVENTS" kopš reģistrācijas iesniegtajās bilancēs nemateriāli ieguldījumi nav uzrādīti.

/pers. B/ liecināja, ka „75 EVENTS" bija pamata logo sarkanā krāsā un trīs atvasinājumi, kas rakstīti vārdiski, bez ciparіem. Minēto liecību neapstiprina citi pierādījumi. /pers. B/ liecināja, ka SIA „75 EVENTS" ir likvidēta, bet logo turpina darboties, vienlaicīgi liecinieka rīcībā nav informācijas, kam šis logo pieder. Tiesa atzina par pamatotu dienesta apgalvojumu, ka logo Seventy five events joprojām tiek izmantots dažādu 2020. gada pasākumu reklāmā, piemēram, vietnē facebook.com, tomēr šis logo nav identificējams ar SIA „75 EVENTS". Tas, ka pieteicējs pieteikumā atsaucas uz *Youtube.com* pieejamu pasākuma reklāmas video, neapliecina, ka pieteicējs pakalpojumu saņēmis tieši no SIA „75 EVENTS", jo tas ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[3.4] Tiesa vērtēja pieteicēja darījumus ar FELICIDAD OU 2018. gada februārī–aprīlī.

[3.4.1] Vērtējot 2018. gada 29. janvāra reklāmas izvietošanas sadarbības līgumu Nr. FEC-29118/VSL ar FELICIDAD OU, tiesa konstatēja, ka līgumā nav minēti reklāmas materiālu veidi, nav atrunāta to iesūtīšanas un saskaņošanas kārtība, minētais neļauj identificēt pasūtītā pakalpojuma saturu un tā faktisko pasūtīšanu, konkrēti, nav saprotams, kādu reklāmas materiālu demonstrēšanu portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv pieteicējs pasūtīja, kā šo materiālu paraugi FELICIDAD OU kļuva zināmi, kā pieteicējs varēja pārliecināties un pārliecinājās par pakalpojuma atbilstību savām prasībām, iecerēm, kā notika pakalpojuma kvalitātes kontrole.

FELICIDAD OU pastāvīgās pārstāvniecības vārdā noformētie rēķini Nr. FE-VVS/28218, Nr. FE-VVS/290318 un Nr. FE-VVS/270418 nesniedz konkrētu informāciju par darījuma saturu, veidu, izmaksām. Proti, rēķinos pakalpojums definēts kā reklāmas materiālu demonstrēšana portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv, norādīta pakalpojumu cena par komplektu, bet nav norādīts, kas ietilpst pakalpojuma komplektā. Vērtējot rēķiniem pievienotos pakalpojuma pieņemšanas un nodošanas aktus, konstatējams, ka tie nesatur pakalpojumus identificējošu informāciju, tajos tikai norādīts, ka pakalpojuma sniedzējs ir veicis reklāmas materiālu demonstrēšanu portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv konkrētos mēnešos un ka saņēmējs ir saņēmis pasūtītos pakalpojumus.

[3.4.2] Vērtējot reklāmas izvietošanas portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv reklāmas atskaņošanas grafikus, konstatējams, ka tajos nav atsauces uz sadarbības līgumu. Tāpat konstatējams, ka saskaņā ar iesniegtajiem reklāmas atskaņošanas grafikiem reklāma portālā www.zipnews.lv tika rādīta 2018. gada 1.–28. februārī (28 dienas), 2018. gada 7.–31. martā (25 dienas), bet reklāma portālā www.latvialive.lv – 2018. gada 14.–28. februārī (15 dienas), 1.–18. martā (18 dienas), 9.– 29. aprīlī (21 diena), kopā 107 dienas. Savukārt pieteicējs iesniedza tikai divu dienu (2018. gada 14. februāra un 7. marta) ekrānuzņēmumus no portāla www.zipnews.lv un četru dienu (2018. gada 14., 19. februāra, 14. marta un 26. aprīļa) ekrānuzņēmumus no portāla www.latvialive.lv, ekrānuzņēmumos attēlots „Vairāk saules" logo un šāda informācija: „Pasūtot ar piegādi jebkuru picu, otrai 50 % atlaide. Akcija spēkā ar Draugu karti".

Tiesa piekrita dienestam, ka no ekrānuzņēmuma nav iespējams konstatēt reklāmas demonstrēšanas laiku, kā arī tas pats par sevi neapliecina, ka reklāma portālos izvietota FELICIDAD OU sniegtā pakalpojuma rezultātā.

Tiesa konstatēja, ka domēna vārdu www.zipnews.lv un www.latvialive.lv lietotājs no 2018. gada 11. janvāra līdz 6. aprīlim bija SIA „Laitop", no 2018. gada 6. aprīļa līdz 8. oktobrim – SIA „NEW AD agency", bet pēc 2018. gada 8. oktobra domēnu lietošanas tiesības nav pagarinātas un tie ir dzēsti no augstākā līmeņa domēna LV. Tāpat konstatēts, ka reklāmas izvietošanas grafiki portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv nav saskaņoti ar domēna vārdu www.zipnews.lv un www.latvialive.lv (interneta portālu) lietotājiem SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency", līdz ar to ir pamats apšaubīt šīs informācijas ticamību.

[3.4.3] No FELICIDAD OU vārdā noformētajiem rēķiniem Nr. FE-VVS/28218 un Nr. FE-VVS/290318 konkrētas reklāmas pakalpojumu sniegšanas dienas katrā portālā nav identificējamas, jo kā pakalpojumu sniegšanas periods norādīts laika posms no 2018. gada 1.–28. februārim un no 1.–31. martam abos ziņu portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv.

Atbilstoši reklāmas izvietošanas grafikiem portālā www.zipnews.lv viena TOP banera izvietojuma cena ir 150 *euro*, kā arī baneru izvietošanai ir piemērojama apjoma atlaide 10 %. Savukārt portālā www.latvialive.lv. viena raksta banera izvietojuma cena ir 80 *euro*, kā arī baneru izvietošanai ir piemērojama apjoma atlaide no 5 % līdz 25 %.

Aplūkojot FELICIDAD OU vārdā noformētos rēķinus Nr. FE-VVS/28218, Nr. FE-VVS/290318 un Nr. FE-VVS/270418, tiesa konstatēja, ka atlaides nav piemērotas, kā arī nav iespējams pārliecināties par rēķinos norādīto pakalpojumu vērtības atbilstību reklāmas izvietošanas grafikos norādītajām reklāmas izmaksām, jo rēķinos kā pakalpojuma mērvienība norādīts komplekts, nav identificējams, kas komplektā ietilpst, kas to veido, kā arī ir norādīta viena kopēja abos

portālos sniegto pakalpojumu vērtība, kas nav izdalīta atsevišķi.

Tāpat no lietas materiāliem nav identificējams pakalpojumu sniegšanas laiks katrā no ziņu portāliem, piemēram, cik dienas reklāma bija translēta portālā www.zipnews.lv un cik – portālā www.latvialive.lv, tāpat nav atšifrēta pakalpojumu vērtība, konkrēti, kādā vērtība ir reklāmas demonstrēšanai portālā www.zipnews.lv un kāda portālā www.latvialive.lv.

Tiesa pretēji pieteicēja norādītajam, ka minētais automātiski neliecina par līgumu formālu noformēšanu un nenotikušu darījumu, un pieteicēja ļaunprātību, paskaidroja, ka noformēt rēķinus un citus darījuma dokumentus par neesošu pakalpojumu var tikai apzināti, tātad šādā gadījumā ir saskatāma privātpersonas ļaunprātība ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības.

[3.4.4] No tiesas sēdē /pers. A/ sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka amatpersona nezina, kas izgatavoja reklāmu. Tāpat pieteicēja amatpersona nespēja sniegt skaidrojumu par to, kas domāts ar pakalpojuma komplektu. /pers. A/ paskaidroja, ka viņam svarīgi bija augošie finanšu dati, iekarotās tirgus daļas, kas ir komplekss pasākums, bet /pers. A/ neatcerējās ne sadarbības ilgumu ar FELICIDAD OU, ne informāciju par reklāmas saskaņošanas procesu, ne pakalpojumam izvirzītās prasības no pieteicēja puses, neapšaubīja saņemto pakalpojumu, bet nespēja sniegt skaidrojumu par divu atšķirīgu pakalpojumu – reklāmas baneru izgatavošana un publicēšana portālos un reklāmas rullīšu sagatavošana, ieskaņošana, translācija radio stacijās – nošķiršanu, pakalpojuma summu nošķiršanu, vai šos pakalpojumus varēja nošķirt.

Tiesas sēdē FELICIDAD OU darba ņēmējs /pers. E/ liecināja, ka pakalpojuma komplektu veidoja radio reklāma un interneta portālu reklāma, sīkāku paskaidrojumu nesniedzot.

[3.4.5] Izvērtējot 2018. gada 1. februāra pakalpojumu sniegšanas līgumu Nr. FEC-01218/VRR, tiesa konstatēja, ka atbilstoši tā 1.1. un 1.2. apakšpunktam FELICIDAD OU apņemas pārraidīt pieteicēja reklāmas materiālus ēterā radiostacijās ,,European Hit Radio", ,,EHR Krievu hiti", ,,EHR Superhits". Līgumā atrunāti abpusēji apstiprinātie reklāmas materiāli un reklāmas plāns, bet to iesūtīšanu un saskaņošanu apliecinošie dokumenti ne dienestam, ne tiesai pārbaudei nav iesniegti. Līguma 4.1. apakšpunktā noteikta pakalpojuma ikmēneša vērtība – 15 730,00 *euro* ar PVN, bet vienlaicīgi trūkst informācijas par to, kā šī pakalpojuma summa veidojas. Tāpat no lietas materiāliem nav konstatējams, kā pieteicēja ar darījuma partneri vienojās par pakalpojuma cenu, neidentificējot tā ietvaros veicamās darbības, izmaksas, resursu izlietojumu tajā.

Lai gan līguma 4.1. apakšpunktā noradīts, ka līguma summa proporcionāli tiek dalīta pēc līgumā noteiktā darbības perioda, līguma tekstā nav norādīts pakalpojumu sniegšanas periods, savukārt līguma 6.1. apakšpunktā ietverta atruna, ka līgums ir spēkā līdz abu pušu pilnīgai saistību izpildei. Tāpat līgumā nav noteikta FELICIDAD OU atbildība par nesavlaicīgu vai nekvalitatīvu pakalpojumu sniegšanu, līguma 3.2.3. apakšpunktā izpildītajam atrunājot pienākumu pārraidīt reklāmas materiālu citā laikā un divkāršā apjomā, ja reklāmas materiāls netika pārraidīts saskaņotajā laikā un ja tas ir noticis izpildītāja vainas dēļ.

[3.4.6] Vērtējot FELICIDAD OU vārdā noformēto 2018. gada 28. februāra rēķinu Nr. FE-VSR/280218, 29. marta rēķinu Nr. FEVSR/29318 un 27. aprīļa rēķinu Nr. FE-VSR/27418 konstatējams, ka rēķinos definēts pakalpojums – „reklāmas pārraidīšana raidstacijās ,,European Hit Radio", ,,EHR Krievu hiti", ,,EHR Superhits"", kā pakalpojumu sniegšanas periods norādīts 2018. gada 1.–28. februāris, 1.–31. marts, 1.–30. aprīlis, pakalpojumu cena minēta par komplektu, bet nav identificējams, kas komplektā ietilpst. Minēto pieteicējs nav skaidrojis, kā arī nav iesniedzis nekādus papildu pierādījumus.

No lietas materiāliem nav identificējams pakalpojumu sniegšanas konkrētais laiks un pakalpojuma vērtība, kas attiecināma uz katru no raidstacijām, tas ir, cik dienas reklāma bija pārraidīta katrā no raidstacijām, reklāmas demonstrēšanas katrā konkrētajā raidstacijā vērtība. Arī rēķiniem pievienotie pakalpojuma pieņemšanas un nodošanas akti nesatur pakalpojumus identificējošu informāciju. Aktos norādīta vispārīga informācija, ka pakalpojuma sniedzējs ir pārraidījis pasūtītājam ēterā reklāmas materiālus raidstacijās ,,European Hit Radio", ,,EHR Krievu hiti", ,,EHR Superhits" konkrētos mēnešos un ka pieteicējs ir saņēmis pakalpojumus.

[3.4.7] Dienests secinājis, ka visos FELICIDAD OU izrakstītajos rēķinos norādītie bankas konti nav reģistrēti dienestā. Turklāt konstatēts, ka pieteicēja pārskaitītie naudas līdzekļi FELICIDAD OU uzreiz tālāk pārskaitīti Lielbritānijas uzņēmumam Lares Invest LP un Lietuvas uzņēmumam UAB ENERGOMIX, lai gan FELICIDAD OU nedeklarē darījumus ar šiem Lielbritānijas un Lietuvas uzņēmumiem. Turklāt šāda naudas līdzekļu pārskaitīšana no 3000 līdz 32 000 *euro* apmērā novērojama ne tikai ar pieteicēja pārskaitītajiem naudas līdzekļiem.

Saskaņā ar Lielbritānijas nodokļu administrācijas sniegto informāciju Lares Invest LP vienīgais dibinātājs un amatpersona ir fiziska persona no Latvijas, nodokļu administrācijai uzņēmums nav pieejams, tam deklarēta virtuāla adrese (pastkastīte), uzņēmums nav reģistrēts kā PVN maksātājs.

Lietuvas nodokļu administrācija informēja dienestu, ka UAB ENERGOMIX no 2018. gada marta līdz 2019. gada janvārim Lietuvā neveica nekādas ar PVN apliekamas darbības, šajā periodā uzņēmums dokumentus noformējis tikai formāli un darījumi, kas reģistrēti saskaņā ar dokumentos noteiktajiem nosacījumiem, faktiski nav notikuši. UAB ENERGOMIX juridiskajā adresē nav atrodama, no 2018. gada marta līdz 2019. gada jūnijam sabiedrība nav reģistrējusi darba ņēmējus, uzņēmuma vienīgais īpašnieks un amatpersona ir fiziskā persona no Latvijas.

Naudas kustība FELICIDAD OU bankas kontos kopsakarā ar ārvalstu nodokļu administrāciju sniegto informāciju un FELICIDAD OU deklarāciju datiem norāda uz naudas plūsmas izveidi, kas neizriet no saimnieciskās darbības darījumiem un papildus liecina par ārvalstu komersanta FELICIDAD OU noformēto darījumu ar pieteicēju simulatīvo raksturu.

[3.4.8] Tiesa konstatēja, ka FELICIDAD OU vārdā noformētie rēķini satur ierakstu ,,šis rēķins sagatavots elektroniski un ir derīgs bez paraksta".

Atsaucoties uz likuma „Par grāmatvedību" 7. pantu un Elektronisko dokumentu likuma 3. panta otro daļu, tiesa secināja, ka lietā neatrodas vienošanās par šādu rēķinu noformēšanas kārtību, līdz ar to strīda rēķini nesatur normatīvajos aktos noteiktos obligātos attaisnojuma dokumenta rekvizītus, tādēļ nav atzīstami par darījumu attaisnojuma dokumentiem likuma ,,Par grāmatvedību" 7. panta izpratnē.

[3.4.9] Tiesa konstatēja, ka FELICIDAD OU vārdā noformētos rēķinus un pieņemšanas un nodošanas aktus parakstījis izpilddirektors /pers. E/.

2019. gada 20. februāra paskaidrojumā /pers. E/ norādījis, ka FELICIDAD OU viņš pildīja kurjera pienākumus, pakalpojumu pieņemšanas nodošanas aktus nav parakstījis. Turpretī tiesas sēdē /pers. E/ pretēji dienestam sniegtajos paskaidrojumos norādīja, ka ir parakstījis līgumus, bet pieņemšanas un nodošanas aktus ir parakstījušas citas personas. No /pers. E/ liecības par viņa amata pienākumiem izriet, ka viņš bijis FELICIDAD OU izpilddirektors, slēdzis līgumus, izņēmis pastu, vācis informāciju, meklējis klientus, darba uzdevumus saņēmis no /pers. F/. Vienlaicīgi /pers. E/ liecināja, ka /pers. F/ viņu pieņēmusi darbā, ka /pers. F/, iespējams, vienu reizi saticis birojā /adrese/, klientus un sadarbības partnerus nosaukt nevarēja.

Tiesa liecinieka statusā uz tiesu aicināja Igaunijas pilsoni /pers. F/. Tiesai izdevās sazināties ar /pers. F/, izskaidrot jautājumu par liecību sniegšanu, persona norādīja, ka vēlas sadarboties, apstiprināja dalību attālinātā tiesas sēdē. Tiesas sēdes dienā /pers. F/ sākotnēji atbildēja uz telefona zvanu no tiesas, sarunu pārtrauca, pēc tam nebija sazvanāma ne uz vienu no telefona numuriem, zvanu atslēdzot vai izslēdzot telefonu.

[3.4.10] Dienests konstatējis, ka FELICIDAD OU reģistrēts 2017. gada 18. oktobrī, bet 2019. gada 20. februārī izslēgta no PVN maksātāju reģistra sakarā ar nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās, 2019. gada 2. aprīlī FELICIDAD OU apturēta saimnieciskā darbība. Struktūrvienības saimnieciskās darbības veikšanai pārstāvniecībai nav reģistrētas, bet juridiskajā adresē /adrese /, tā neatrodas un saimniecisko darbību neveic. FELICIDAD OU nav iesniedzis 2018. gada pārskatu, kas netieši liecina par saimnieciskās darbības neveikšanu. Vērtējot minēto kopsakarā, tiesa secināja, ka FELICIDAD OU deklarētie dati un dienesta apsekošanā konstatētais neliecina par uzņēmuma saimnieciskās darbības realitāti.

[3.4.11] Pieteicēja amatpersona /pers. A/ ticamu un pārbaudāmu informāciju par darījumiem ar FELICIDAD OU nav sniedzis, 2018. gada 13. novembra un 2020. gada 8. janvāra paskaidrojumā norādot tikai vispārīgas ziņas, piemēram, uzņēmumam bija nepieciešama dažādu pakalpojumu reklāma internetā un radiostacijās, tāpēc izvēlēts FELICIDAD OU, ar kura pārstāvjiem viens no pieteicēja īpašniekiem bija personīgi pazīstams. Vienlaicīgi tiesa piekrita dienestam, ka no paskaidrojuma satura neizriet, kāpēc pieteicējs izvēlējās saņemt pakalpojumu tieši no šīs sabiedrības, kā izvērtēja uzņēmuma spējas sniegt pakalpojumu reklāmas jomā, kas vispār tika vērtēts, izvēloties pakalpojuma sniedzēju pirms sadarbības uzsākšanas. Pieteicēja pārstāvis atsaucās, ka prasība bija reklāmas izvietošana internetā un Latvijā lielākajā radio grupā EHR, kurā ir trīs radio stacijas, bet FELICIDAD OU saplānoja un sniedza efektīgu reklāmas kampaņu atbilstoši sabiedrības vajadzībām, tomēr paskaidrojumā nav norādītas, kādas konkrēti bija pieteicēja reklāmas vajadzības vai cita detalizētāka informācija. Tiesa kritiski vērtēja pieteicēja pārstāvja paskaidrojumos, ka pārliecināties par partnera spēju sniegt reklāmas pakalpojumus ir iespējams, tikai sākoties reklāmas kampaņai, pārbaudot noteiktā laikā plānotos reklāmas kanālus. Proti, nav loģiski un vispārpieņemtai komercpraksei atbilstoši vērtēt darījuma partneri pie izpildījuma, klausoties radio ēterā audio reklāmu, iepriekš to nesaskaņojot, neapstiprinot reklāmas gala variantu, kas izvietojams. Saprātīga sabiedrība tieši pirms sadarbības uzsākšanas iegūst informāciju par iespējamā darījumu partnera reputāciju, pieredzi attiecīgajā darbības jomā, tādējādi pasargājot sevi no nekvalitatīva pakalpojuma; attiecīgi uzņēmuma amatpersonas paskaidrotais vērtējams kā vispārpieņemtai komercpraksei neatbilstošs.

Apstāklis, ka uzticību darījuma partnerim vairoja personīgā pazīšanās ar FELICIDAD OU pārstāvjiem, neapliecina faktiski notikušu darījumu. FELICIDAD OU pārstāvēja /pers. F/ un /pers. E/, tikšanās ar pārstāvjiem notika tirdzniecības centrā ,,Spice", restorāna ,,Vairāk saules" telpās. Līgumu sagatavoja FELICIDAD OU. Noslēdzot līgumu, apmaksa veikta tikai pēc reklāmas pakalpojumu sniegšanas. Pieteicējam nebija nozīmes un tas nebija interesējies, vai FELICIDAD OU pats veica pakalpojumus vai tam piesaistīja apakšuzņēmējus. Pieteicēju interesēja tikai rezultāts, kas tika saņemts, pakalpojuma sniegšanas uzraudzību un darbu kontroli veica /pers. A/.

No tiesas sēdē sniegtajiem /pers. A/ paskaidrojumiem izriet pretējais, ka nav saprotams, kurš veicis kontroles funkciju, jo /pers. A/ interesēja tikai pakalpojuma gala rezultāts, kas apmierināja, savukārt tam, kurš tieši izgatavoja reklāmu, /pers. A/ ieskatā neesot būtiskas nozīmes. Tiesa kritiski vērtēja /pers. A/ paskaidrojumos un tiesas sēdē norādīto, jo minētais pastarpināti norāda uz neieinteresētību pakalpojumā, tā nesvarīgumu. No vienas puses pieteicēja pārstāvis uzsver, cik svarīgi ir vērienīgs reklāmas pasākums, no otras puses, pieteicējs neinteresējas par reklāmas tapšanas gaitu, tajā iesaistītajām personām, kas ir gala pakalpojuma sniedzējs, nepārliecinās, vai tiešais darījumu partneris vispār spēj izpildīt pasūtījumu, vai tam ir iespējas un resursi. Turklāt lietā neatrodas pierādījumi, ka pieteicēja pārstāvis būtu veicis kontroli pār saņemto reklāmas pakalpojumu, kad un kā tas notika, ka reklāmas izveides procesā notika tās saskaņošana.

[3.4.12] FELICIDAD OU valdes locekles /pers. F/ 2018. gada 20. decembra paskaidrojumā vispārīgi izklāstīta informācija par uzņēmuma saimniecisko darbību, proti, ka komersanta galvenais darbības veids ir reklāmas un mārketinga pakalpojumi, uzņēmums sadarbojas ar partneriem, kuriem pieder reklāmas portāli (kā portālu www.zipnews.lv un www.latvialive.lv īpašnieki minēti SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency"), kuros FELICIDAD OU izvieto savu pasūtītāju banerus. Tāpat paskaidrojumā norādīts, ka ar darījumu partneriem dažādās vietās tiekas komersanta valdes locekle /pers. F/ un izpilddirektors /pers. E/, sadarbība notiek telefoniski, e-pastā, klātienē. Līgumus, kas tika slēgti ar sadarbības partneriem, sagatavoja komersanta pārstāvji /pers. F/, /pers. E/, /pers. G/, pakalpojumi tika izpildīti, veiksmīgi

piesaistot sadarbības partnerus.

No /pers. F/ Igaunijas nodokļu administrācijai 2019. gada 1. aprīlī sniegtās informācijas konstatējams, ka /pers. F/ bija FELICIDAD OU īpašniece, 2018. gadā uzņēmumam bija darbība Latvijā. /pers. F/ pieņēma lēmumus un parakstīja dokumentus, atvēra bankas kontus, noformēja nomu, bet Latviju viņa neapmeklēja. Vērtējot lietas materiālus kopsakarā, tiesa secināja, ka tas ir pretrunā pieteicēja pārstāvja /pers. A/ paskaidrojumos norādītajam par tikšanos ar /pers. F/ tirdzniecības centrā ,,Spice", restorānā ,,Vairāk saules". Papildus /pers. F/ paskaidrojumā norāda, ka sākotnēji dokumentus noformēja viņa pati, pēc tam tika iecelts izpilddirektors /pers. E/, bija arī jurists /pers. G/, kurš bija tiesīgs parakstīt dokumentus /pers. E/ prombūtnē.

Tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka bez viņa sabiedrībā darbojies arī programmētājs, vārdu nosaukt nevarēja, juristu neminēja. Liecinieks /pers. H/ liecināja, ka strādājis attālināti, programmējis interneta mājas lapu sabiedrībai, no kuras arī saņēmis visas norādes, /pers. F/ dzīvē nav saticis, strādājis FELICIDAD OU vārdā, ar pieteicēju nav sadarbojies, pieteicējam reklāmas banerus nav veidojis.

FELICIDAD OU darba ņēmējs /pers. G/ 2019. gada 18. janvāra paskaidrojumos dienestam norāda, ka uzņēmumā viņš strādāja par juristu, pienākumos ietilpa juridiska rakstura pakalpojumi, konsultācijas līguma sagatavošanā. FELICIDAD OU sadarbojas ar partneriem, kuriem pieder internetu portāli – SIA ,,Laitop", SIA ,,NEW AD agency" un citiem, tajos tiek izvietoti klientu baneri.

Kā norādīts /pers. E/ 2019. gada 20. februāra paskaidrojumā, FELICIDAD OU nodarbojās ar reklāmu, uzņēmumā viņš bija izpilddirektors. Ofiss atradās Mūkusalas ielā, Rīgā, pie tirdzniecības centra ,,Rīga Plaza". Tāpat no /pers. E/ paskaidrojuma izriet, ka paziņas Igaunijā viņu iepazīstināja ar Tatjanu, uzvārdu vārdu neatceras, kura deva viņam darba uzdevumus. Tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka dienestā kļūdaini nosaucis /pers. F/ par /vārds/. Pēc /pers. F/ uzdevuma /pers. E/ tikās ar klientiem, saņēma pasta sūtījumus. Vienlaikus /pers. E/ norādīja, ka uzņēmumā viņš pildīja kurjera pienākumus, par saimniecisko darbību, darījumu dokumentāro noformēšanu, norēķiniem, naudas plūsmu, darījumu partneriem neko nezina, līgumus, pakalpojumu pieņemšanas un nodošanas aktus viņš nav parakstījis. Paskaidrojumā norādīts, ka neatceras neviena uzņēmuma darbinieka vārdu, uzvārdu, tajā skaitā, personu, kas deva viņam veicamos uzdevumus, arī tiesas sēdē bija līdzīgi, /pers. E/ nespēja nosaukt nevienu personu vai ārvalstu komersanta FELICIDAD OU pastāvīgās pārstāvniecības klientu. Minētais liecina par /pers. E/ kā formāli noformētu uzņēmuma izpilddirektoru, kas, iespējams, parakstījis kādu dokumentu, bet faktiskas darbības uzņēmumā nav veicis.

[3.4.13] Tiesa vērtēja FELICIDAD OU iespēju strīda pakalpojumu sniegšanu nodrošināt ar SIA ,,Laitop", SIA ,,NEW AD agency", SIA ,,Komunikatīvo risinājumu projekti" piesaisti.

[3.4.14] Vērtējot 2018. gada 11. janvāra līgumu Nr. LAIT-110118/FEL ar SIA ,,Laitop", SIA ,,Laitop" vārdā 2018. gada 28. februārī, 22. martā, 29. martā noformētos rēķinus par pakalpojumu sniegšanu un pakalpojumu pieņemšanas un nodošanas aktus, 2018. gada 6. aprīļa līgumu Nr. NW/1846 ar SIA ,,NEW AD agency", SIA ,,NEW AD agency" vārdā noformēto 2018. gada 27. aprīļa rēķinu Nr. NAL/27418 un pieņemšanas un nodošanas aktu, 2018. gada 1. februāra līgumu Nr. KRP-FEL-1/2018 ar SIA ,,Komunikatīvo risinājumu projekti", SIA ,,Komunikatīvo risinājumu projekti" vārdā 2018. gada 12. martā, 5. aprīlī, 8. aprīlī noformētos rēķinus par pakalpojumu sniegšanu, pakalpojumu pieņemšanas un nodošanas aktus un reklāmas atskaņošanas grafiku, tiesa secināja, ka minētie dokumenti nesniedz ticamu informāciju par darījumu norises apstākļiem un neapliecina pakalpojumu faktisko sniegšanu/saņemšanu. Konkrēti, līgumos sniegtie darījumu priekšmetu formulējumi ir vispārīgi, tajos nav norādīts, kādi darbi (to saturs, apjoms) jāveic; līdzēji nav vienojušies, kā notiks reklāmas izvietošanas pakalpojumu sniegšana, uzskaite, reklamējamā objekta vizualizācija, kādi attēli vai fotogrāfijas tiks izmantotas, nav skaidrs cenas veidošanās mehānisms; līgumos, nosakot samaksas termiņu, nav noteikta pārstāvniecības atbildība par samaksas termiņa neievērošanu. Visos rēķinos pakalpojumu cena norādīta par komplektu, bet nav norādes par to, kas ir ietilpst komplektā. Tiesa norādīja, ka /pers. E/ kā komplektu veidojošās komponentes minēja reklāmas baneri un radio reklāmu. Vienlaicīgi /pers. E/ nespēja sniegt precīzu informāciju par to, kas gatavoja reklāmas baneri un kas veidoja radio reklāmu, no /pers. E/ liecības izriet, ka tika piesaistītas citas sabiedrības darbu veikšanai, ka FELICIDAD OU pati reklāmu neveidoja, bet nodarbojās ar reklāmas sniegšanas starpniecības pakalpojumiem, savukārt /pers. F/ nodarbojās tālāk ar reklāmas atskaņošanu, publicēšanu.

[3.4.15] Tiesas sēdē liecinieks /pers. I/ liecināja, ka viņš ir reklāmas speciālists uzņēmumā ,,Hoble". Liecinieks aptuveni trīs gadus atpakaļ strādājis trīs uzņēmumos ar reklāmas pakalpojumiem – ,,Hoble", SIA ,,Lai top!" un SIA ,,NEW AD agency", uzņēmumos strādāja trīs mēnešus, pusgadu, šajos uzņēmumos nestrādāja vienlaicīgi. Nezina portālu latvija.lv un zipnews.lv īpašniekus, tas jājautā valdes loceklim, kas pieņēma darbā, SIA ,,Lai top!" valdes locekli sauca Igors, uzvārdu neatceras. Tiešie darba pienākumi ,,Hoble" vai SIA ,,Lai top!"– bija atbildīgs par banera izvietošanu portālā. Pieteicējs baneri pats neizgatavoja, to iedeva gatavu flešā vai faila formātā, vai rakstiski informāciju, kādās kompānijās reklāma, kādā vietā jāizvieto: augšā, lejā, sānos un cik bieži jāatkārto. Liecinieks bija dzirdējis par /pers. E/ un /pers. F/ no FELICIDAD OU, nezināja viņu ieņemamos amatus. /pers. I/ liecināja, ka pakalpojuma kvalitātes kontroli veica viņa darba devēja firmas īpašnieks, valdes loceklis kopā ar FELICIDAD OU pārstāvjiem, starp viņiem bija sarunāts, ja viss kārtībā ar kvalitāti, ja bija kādi jautājumi, tad izmainīt vai kaut ko izdarīt vēl. Liecinieks liecināja, ka reklāmas banera darbības laiks bija ne mazāk kā trīs mēneši.

/pers. E/ liecināja, ja reklāmas bija nepieciešamas portālos, tad izgatavoja viņu programmētājs, savukārt /pers. H/ liecināja, ka reklāmas baneri pieteicējam nav izgatavojis, nezina, kurš to ir izgatavojis.

[3.4.16] SIA ,,Komunikatīvo risinājumu projekti" rēķinos nav pakalpojumu saņēmēja paraksta; SIA ,,Laitop" un SIA ,,NEW AD agency" rēķinos ir ieraksts ,,šis rēķins sagatavots elektroniski un ir derīgs bez paraksta", bet pieteicējs nav

iesniedzis vienošanos, kas apliecinātu, ka rēķini tiks šādi noformēti. Līdz ar to rēķini nesatur normatīvajos aktos noteiktos obligātos attaisnojuma dokumenta rekvizītus.

[3.4.17] Līgumu un pakalpojumu pieņemšanas un nodošanas aktus SIA „Laitop" vārdā un pilnvarotās personas statusā parakstījis /pers. J/, taču lietā neatrodas informācija, kas apliecinātu /pers. J/ pilnvarojumu.

[3.4.18] Vērtējot SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency" pieņemšanas un nodošanas aktus, kas noformēti par pakalpojumu sniegšanu FELICIDAD OU, konstatējams, ka tajos minēta reklāmas baneru izstrāde, izvietošana, demonstrēšana portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv vairākiem FELICIDAD OU klientiem, tajā skaitā, pieteicējam. Tomēr konkrētie akti nesatur detalizētu informāciju par sniegtā/saņemtā pakalpojumu sastāvu katram klientam, par konkrētām izmaksām katram konkrētajam klientam, ieskaitot pieteicēju, nav atrunāta pakalpojuma sniegšanas vieta.

[3.4.19] Vērtējot FELICIDAD OU iespēju saņemt strīda pakalpojumu no SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti", konstatēts, ka 2019. gada 4. jūnija atbildē Nr. 01/19 SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" norādīja, ka ir reklāmas aģentūra, kas darbojas kā starpnieks starp klientu un SIA „EHR reklāma". Tāpat SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" apstiprināja darījumus ar FELICIDAD OU, norādot, ka šim uzņēmumam tika sniegti reklāmas pakalpojumi – audio reklāmas pārraidīšana radiostaciju „European Hit Radio", „EHR Krievu hiti", „EHR Superhits" ēterā. Raksturojot darījuma būtību, sniegta informācija, ka pakalpojumu cena noteikta pēc tirgus vērtības, reklāmas pakalpojumu nodošana notika ar pieņemšanas un nodošanas aktu parakstīšanu, savukārt parakstītus aktus un rēķinus SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" nosūtīja FELICIDAD OU uz adresi /adrese /, un saņēma atpakaļ parakstītus dokumentus pa pastu, savukārt norēķini par pakalpojumiem veikti pilnībā.

Tiesa apšaubīja SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" norādīto, ņemot vērā, ka jau iepriekš konstatēts, ka FELICIDAD OU konkrētajā adresē neatradās un saimniecisko darbību neveica.

[3.4.20] Tiesas sēdē SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" amatpersona /pers. K/ (iepriekš /pers. K/) liecināja, ka izmanto standarta līgumus, dokumentus parakstīja, nosūtot pa pastu, par darījuma partnera rīcībspēju pārliecinājās Lursoft datu bāzē, bet dokumentu parakstījušās personas paraksta tiesības nepārbaudīja. Pieteicējs nebija SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" tiešais klients, sadarbojās ar FELICIDAD OU. Jautājumi par pakalpojuma veidu, darījuma būtiskajām sastāvdaļām tika noskaidroti tikai telefoniski, savukārt pakalpojumam piemērotā atlaide radās dēļ tā, ka SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" iepērk reklāmas pakalpojuma laiku radio apjomos. Visas radio reklāmas izgatavoja apakšuzņēmumi, SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" paši reklāmu neizgatavo, sniedza reklāmas izvietošanas pakalpojumu, savukārt radio stacijas izvēli noteica klients. Lieciniece norādīja, ka ar klientu nevienojas par atskaņošanas laiku (reklāmas ilgums ir 15–30 sekundes), bet gan par atskaņošanas reižu skaitu, kas viss ir atrunāts mediju plānā (šāds dokuments neatrodas lietas materiālos), kārtoja jautājumu par reklāmas atskaņošanu. SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" sadarbojās ar SIA „Mediju grupa". Reklāmas izgatavošanu veica SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" apakšuzņēmums, konkrēti kāds, nosaukt nevarēja, sadarbojās ar daudziem; tiek saskaņots teksts, audio balss un tālāk tas tiek nosūtīts apakšuzņēmējiem, kas arī izgatavo audio reklāmu.

Minētais ir pretrunā /pers. E/ liecībai, jo /pers. E/ liecināja, ka /pers. F/ nodarbojās ar reklāmas atskaņošanas jautājumiem radio stacijās, kā arī liecināja, ka „radiotīkls pats izgatavoja radio reklāmu", FELICIDAD OU bija kā starpnieki pie labākas, izdevīgākas cenas. Vērtējot /pers. E/ liecības, tiesa konstatēja, ka, viņaprāt, FELICIDAD OU sadarbojās tieši ar radio staciju, kas ir pretrunā ar /pers. K/ liecībām, ka SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" sadarbojās ar radio stacijām.

SIA „EHR Reklāma" 2019. gada 4. marta informācijā dienestam norādīja, ka SIA „EHR Reklāma" nodarbojas ar reklāmas izvietošanas starpniecības pakalpojumu, iepērk reklāmas laiku radio stacijās, interneta portālā, pārdod to tālāk reklāmdevējiem ar uzcenojumu. SIA „EHR Reklāma" nekādi darījumi ar FELICIDAD OU nav bijuši, bet 2018. gada martā ir bijis darījums tieši ar pieteicēju. Informācijai pievienotas 2018. gada 16. marta vienošanās par audioreklāmas ierakstu un 2018. gada 19. marta rēķins Nr. 02/190318 par rullīša izgatavošanu „EHR Russkie hiti" radio ēteram. Papildus norādīts, ka pieteicējs, visdrīzāk, reklāmu izvietoja caur reklāmas aģentūru, ar ko sadarbojās SIA „EHR Reklāma". SIA „EHR Reklāma" neveica reklāmas kampaņas izstrādi pieteicēja zīmolam.

[3.4.21] Izvērtējot SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" 2019. gada 4. jūnija atbildē Nr. 01/19 sniegto informāciju un tai pievienotos dokumentus, tiesa konstatēja, ka tie apliecina informācijas izvietošanu radiostacijās „European Hit Radio", „EHR Krievu hitu Radio", „EHR SuperHits", tomēr no šiem dokumentiem nav konstatējams, ka radiostacijās bija atskaņota pieteicēja reklāma. Par minēto liecina arī informācija SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" reklāmas atskaņošanas grafikos, kur norādīts, ka atskaņojamā klipa nosaukums ir „FELICIDAD OU", kas nav identificējams kā pieteicēja reklāma. Attiecīgi lietā nav konstatējama saikne starp SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" rēķinos norādīto pakalpojumu sniegšanu FELICIDAD OU un tā rēķinos noradīto pakalpojumu sniegšanu pieteicējam, jo tie nav identificējami pēc laika perioda, satura, un darījuma aptuvenās vērtības.

[3.4.22] Lieciniece pieteicēja grāmatvede /pers. L/ nespēja sniegt liecības par strīdus darījumiem, jo ar šiem jautājumiem nestrādāja.

[3.4.23] Tiesa secināja, ka par FELICIDAD OU darījumiem ar SIA „Laitop", SIA „NEW AD agency" un SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" nevar gūt skaidru priekšstatu par darījumu būtību, to norisi, par darījumu organizāciju kā tādu, jo nav iespējams konstatēt, kur, uz kādu dokumentu pamata noteikti veicamo darbu apjomi, pakalpojuma vērtība, nav saprotams, kas izgatavoja reklāmas benerus un audio reklāmu, jo no lietas materiāliem un liecinieku liecībām secināms, ka neviens no darījumu ķēdē iesaistītajiem uzņēmumiem reklāmu nav izgatavojis, bet gan nodrošinājis starpniecības pakalpojumu vai atskaņošanas nodrošināšanu jau iepriekš sagatavotai reklāmai (audio/baneris), kādā formātā reklāma

izveidota (papīra, elektroniski vai citā veidā), kā pasūtītajam tika nodoti veiktie darbi. Turklāt, izvērtējot SIA „EHR reklāma" iesniegtos dokumentus par reklāmu radio „European Hitu Radio", „EHR Russkie hiti Radio", „EHR SuperHits" ēterā, pieteicēja zīmola reklamēšana minētajās radiostacijās no 2018. gada janvāra līdz aprīlim nav konstatēta. Tāpat nav zināms, kas parakstījis pieņemšanas un nodošanas aktus FELICIDAD OU vārdā, jo komersanta izpilddirektors /pers. E/ paskaidrojumā noliedz dokumentu parakstīšanas faktu, arī tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka parakstījis tikai līgumus; iepazīstoties ar lietas materiālos esošajiem dokumentiem, /pers. E/ liecināja, ka paraksti uz dokumentiem ir līdzīgi viņa parakstam. Tiesa atzina par pamatotu dienesta secinājumu, ka pakalpojumu pieņemšanas un nodošanas akti nav atzīstami par apliecinājumu pakalpojumu faktiskajai sniegšanai un saņemšanai. Tiesa atzina, ka iztrūkst būtisks elements, nav zināms banera un radio reklāmas izgatavotājs, par ko pieteicējs ar FELICIDAD OU slēdzis līgumu par pakalpojuma saņemšanu, bet no lietas materiāliem nav zināms, kas šo pakalpojumu ir sniedzis.

[3.4.24] Vērtējot SIA „Laitop" spēju sniegt pakalpojumus FELICIDAD OU, dienests konstatējis, ka SIA „Laitop" komercreģistrā reģistrēts 2017. gada 30 .augustā, izslēgts no PVN maksātāju reģistra 2019. gada 6. aprīlī sakarā ar nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās, 2019. gada 3. aprīlī sabiedrībai apturēta saimnieciskā darbība. Sabiedrības amatpersona /pers. M/ (personai nav deklarētās dzīvesvietas) ar dienestu nesadarbojas. 2018. gada februārī, martā sabiedrībā bija deklarēti trīs darba ņēmēji, tajā skaitā, amatpersona /pers. M/, bet to uzskaitītais darba laiks (80 stundas mēnesī amatpersonai, no 0 līdz 4 stundām darba ņēmējiem) rada šaubas par darbinieku reālu dalību sabiedrības darbībā. Juridiskajā adresē /adrese B/, uzņēmums neatrodas un saimniecisko darbību neveic.

[3.4.25] Attiecībā uz SIA „NEW AD agency" dienests konstatējis, ka tas komercreģistrā reģistrēts 2017. gada 4. decembrī, izslēgts no PVN maksātāju reģistra 2019. gada 24. jūlijā sakarā ar nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās. Sabiedrības amatpersona /pers. N/ ar dienestu nesadarbojas. 2018. gada aprīlī sabiedrībā bija deklarēti divi darba ņēmēji, tajā skaitā amatpersona, bet to uzskaitītais darba laiks (159 un 59 stundas) un atalgojums (500 *euro* un 181 *euro*) rada šaubas par darbinieku reālu dalību sabiedrības darbībā. Dienesta konstatēto apliecina liecinieka /pers. I/ liecības, ka viņš bijis darba ņēmējs ne tikai SIA „Laitop", SIA „NEW AD agency", bet vēl citā uzņēmumā, nespējot nosaukt kādā laika periodā bijis darba ņēmējs katrā no sabiedrībām.

[3.4.26] Tā kā SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency" nav iesnieguši 2018. gada pārskatu, kas netieši liecina par uzņēmumu saimnieciskās darbības neveikšanu šajā taksācijas periodā, tiesa atzina par pamatotu dienesta secinājumu, ka nav ticams, ka reālu saimniecisko darbību veicošs uzņēmums deklarē pietiekami lielas vērtības darījumus, bet gada pārskatu nesagatavo un neiesniedz, ka šāda rīcība raksturīga uzņēmumiem, kuru rekvizīti tiek izmantoti neesošu darījumu ķēžu izveidē PVN izkrāpšanas nolūkā. Secinājumu par FELICIDAD OU noformēto pakalpojumu faktisko neesību netieši apstiprina arī informācija no norēķinu kontiem, lai gan līgumos ar SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency" 3.2. apkšpunktā noteikts samaksas termiņš (30 dienu laikā no rēķina izrakstīšanas), FELICIDAD OU samaksu nav veicis.

2018. gada 10. aprīlī FELICIDAD OU cedēja SIA „Laitop" savas prasījuma tiesības pret Lielbritānijas uzņēmumiem TRUFLEX TRADE LP un Larest Invest LP, bet 2018. gada 10. aprīlī un 18. oktobrī – vairākiem Lietuvas uzņēmumiem. 2018. gada 31. augustā FELICIDAD OU cedēja SIA „NEW AD agency" savas prasījuma tiesības pret Lietuvas uzņēmumu UAB ENERGOMIX. SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency" samaksu pēc cesijām nav saņēmis. Savukārt FELICIDAD OU nav deklarējis darījumus ar minētajiem Lielbritānijas un Lietuvas uzņēmumiem. Pie šādiem apstākļiem atzīstams, ka dienests pamatoti secinājis, ka FELICIDAD OU iesniegtie dokumenti par darījumiem ar SIA „Laitop", SIA „NEW AD agency" un SIA „Komunikatīvo risinājumu projekti" neidentificē darījumus un neapliecina pakalpojumu faktisku sniegšanu un saņemšanu.

[3.4.27] Vērtējot pieteicēja noformētos darījumus ar FELICIDAD OU un tālāko šo darījumu ķēdi, tiesa ņēma vērā, ka reklāmas nolūks ir veicināt preču vai pakalpojumu popularitāti vai pieprasījumu pēc tiem.

Izvērtējot portālu www.latvialive.lv un www.zipnews.lv pieejamo informāciju, dienesta iegūtā informācija liecina, ka tīmekļa vietnēs informācija netika arhivēta, līdz ar to nav iespējams apkopot apmeklēšanas informāciju. Minēto portālu apmeklējumu statistika pieejama tikai par 2018. gada augustu, kur apmeklētāju skaits bija 244 katram portālam. Tīmekļa vietnes nav populāras, tāpēc reklamēšanās tajās nevar nodrošināt reklāmas mērķa sasniegšanu: uzņēmuma vai tā produkcijas popularizēšanu. Turklāt tīmekļa vietnes www.latvialive.lv un www.zipnews.lv izveidotas uz neilgu laiku, kas var liecināt par to izveidi krāpšanas nolūkos, radīt iespaidu par notikušiem darījumiem.

Pieteicējs nav iesniedzis būtisku informāciju, kas pamatotu konkrēto interneta portālu kā potenciālo klientu piesaistes vietu izvēli, piemēram, par apmeklējumu statistiku, vai banerim bija piesaistīta hipersaite, vai reklāma bija interaktīvā u.c. /pers. A/ paskaidroja, ka konkrētās tīmekļa vietnes piedāvāja tieši FELICIDAD OU. Tāpat nav sniegta informācija, kas izstrādāja reklāmas banerus, kas izveidoja radio reklāmu, jo rēķini noformēti tikai par reklāmas materiālu demonstrēšanu. Lietā nav iegūti pierādījumi par to, kas izgatavoja visas radio reklāmas, izņemot, par rullīša izgatavošanu „EHR Russkie hiti" radio ēteram reklāmu, kas reāli sniedza šo pakalpojumu, kā arī reklāmas izvietošanas pakalpojumu. Pieteicējs minēto nav izskaidrojis.

Lietā izvērtēta publiski pieejamā informācija un konstatēts, ka reklāmas izvietošanas cenas citos atpazīstamākos ziņu portālu ir zemākas, piemēram, ziņu portāla www.diena.lv (2018. gada februārī bija 15. populārākā no Latvijas mājaslapām un 2018. gada martā 9. vietā starp ziņu portāliem) reklāmas banera cena ir 142 *euro* darbdienā un 70 *euro* brīvdienā. Pieteicēja un FELICIDAD OU rīcība, izvietojot reklāmu tādās vietnēs, kur to mērķis – uzņēmuma popularizēšana – nevar tikt sasniegts portālu nenozīmīga apmeklējumu dēļ, bet pakalpojumu vērtība ir augstāka par līdzvērtīgu pakalpojumu vērtību populārajos ziņu portālos, ļauj apšaubīt noformēto darījumu patieso mērķi. Dienests pamatoti secinājis, ka pieteicējs nav izrādījis pienācīgu rūpību darījumu partnera izvēlē un jebkādu interesi par FELICIDAD OU spēju nodrošināt

pakalpojumu izpildi par tirgus patiesajai vērtībai atbilstošām cenām, kā arī iespējamo sagaidāmo rezultātu. Minētais liecina par darījumu formālo raksturu, nevis pakalpojumu faktisko pasūtīšanu un saņemšanu.

[3.4.28] Nekonstatējot strīdus darījumu tādus faktiskos apstākļus kā konkrētas pakalpojumu ietvaros veiktās darbības, izmaksas, resursu izlietojumu tajās, pakalpojumu sniegšanas laiku, kā arī pakalpojumu sniegšanas un saņemšanas faktu, tajā skaitā darījumu partneru amatpersonām nesniedzot par darījumiem objektīvi pamatotu un pārbaudāmu informāciju, ir pamats secināt, ka pieteicēja ar FELICIDAD OU noformētie darījumi faktiski nenotika, bet noformēti tikai dokumenti ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības.

[3.5] Tiesa vērtēja pieteicēja darījumus ar MORESOLIS LTD 2017. gada novembrī un decembrī un 2018. gada februārī–aprīlī. Tiesa konstatēja, ka dienests pieteicējam par darījumiem ar MORESOLIS LTD nav veicis papildu uzrēķinu, tomēr, ņemot vērā, ka pieteicējs uztur pieteikumu šajā daļā, tiesa vērtēja pārsūdzēto lēmumu šajā daļā.

[3.5.1] 2005. gada 20. aprīlī, 2014. gada 20. septembrī, 2015. gada 20. jūnijā un 20. septembrī Patentu valdē uz pieteicēja vārda tika reģistrēta viena vārdiskā (reģistrācijas Nr. M 54 881) un trīs figuratīvās (reģistrācijas Nr. M 67 799, Nr. M 68 759, Nr. 013922729) preču zīmes.

2015. gada 7. decembrī pieteicējs noslēdza ar SIA „Pētersona patents" līgumu Nr. 11/2015 par preču zīmes ,,Vairāk Saules" novērtēšanu. SIA „Pētersona patents" 2015. gadā (datums nav norādīts) izstrādāja atzinumu par intelektuālā īpašuma portfeļa ,,Vairāk Saules" vērtību, objekta vērtību nosakot ar ienākuma metodi uz 2015. gada 30. decembri /summa/ *euro*. Dienests, pretēji iepriekš minētajam, pārsūdzētajā lēmumā atsaucas uz to, ka pieteicēja 2015. gada pārskatam pievienotajā bilancē koncesiju, patentu, licenču, preču zīmju un tamlīdzīgo tiesību kopēja vērtība uz 2015. gada 31. decembri uzrādīta /summa/ *euro*.

[3.5.2] Pieteicējs 2016. gada 25. martā ar MORESOLIS LTD noformēja Intelektuālā īpašuma pirkuma līgumu, tajā vienojoties par četru preču zīmju (vārdiskā preču zīme ar reģistrācijas Nr. M 54 881 un trīs figuratīvās preču zīmes ar reģistrācijas Nr. M 67 799, Nr. M 68 759, Nr. 013922729) un domēna vārda ,,vairaksaules.lv" pārdošanu un pirkšanu. Līgumā pirkuma cena noteikta /summa/*euro*.

2016. gada 2. maijā pieteicējs noformēja un iesniedza MORESOLIS LTD rēķinu Nr. 0318, darījumu definējot kā payment for brand purchase (maksājums par zīmola iegādi), savukārt 2016. gada 3. un 4. maijā MORESOLIS LTD samaksāja pieteicējam rēķinā norādīto summu.

2016. gada 29. jūnijā Patentu valdes Preču zīmju reģistrā izdarītas izmaiņas, kā minēto preču zīmju jauno īpašnieku no 2016. gada 29. jūnija reģistrējot MORESOLIS LTD.

[3.5.3] Vērtējot 2016. gada 31. martā starp MORESOLIS LTD (franšīzes devējs) un pieteicēju (franšīzes ņēmējs) noslēgto franšīzes līgumu, tiesa secināja, ka MORESOLIS LTD ir uzņēmums, kas pārvalda restorānu franšīzi zīmolam ,,Vairāk Saules". Franšīzes līguma noslēgšanas dienā – 2016. gada 31 .martā MORESOLIS LTD nepiederēja pieteicēja preču zīmes, uz MORESOLIS LTD vārda Patentu valdē tās reģistrētas tikai 2016. gada 29. jūnijā. No minētā izriet, ka franšīzes līguma noslēgšanas laikā MORESOLIS LTD nebija tiesību uz ,,Vairāk Saules" preču zīmēm, uzņēmums nebija tiesīgs rīkoties ar tām, tāpat ar ,,Vairāk Saules" produktiem, kā arī pārvaldīt tos. Tādējādi secināms, ka, noslēdzot franšīzes līgumu, pusēm bija zināms par līguma nosacījumu neatbilstību faktiskiem apstākļiem.

[3.5.4] Vērtējot pieteicēja rīcību, pārdodot MORESOLIS LTD savas preču zīmes un domēna vārdu par /summa/ *euro*, lai pēc tam uz franšīzes līguma pamata izmantotu tos uzņēmuma darbībā un attīstībā par krietni lielāku summu, turklāt katru mēnesi maksājot franšīzes devējam ,,honorāra maksu" un mārketinga fonda iemaksas no /summa/ *euro* līdz /summa/ *euro*, tiesa secināja, ka dienests pamatoti norāda uz zīmolu pārreģistrācijas Patentu valdē un vēlāk noslēgtā franšīzes līguma simulatīvo raksturu, kā arī uz pieteicēja mērķi palielināt saimnieciskās darbības izdevumus, lai samazinātu ar nodokli apliekamos ieņēmumus, nepamatoti gūstot fiskālu labumu.

[3.5.5] Vērtējot pieteicēja amatpersonas /pers. A/ 2018. gada 28. decembra paskaidrojumu un liecību kopsakarā ar /pers. B/ rakstveida paskaidrojumiem un liecībām, tiesa secināja, ka /pers. B/ bija viens no ,,Vairāk Saules" zīmola īpašniekiem, kas kopā ar citiem ,,Vairāk Saules" zīmola īpašniekiem zīmolu pārdeva sev piederošajam MORESOLIS LTD, lai pēc tam uz franšīzes līguma pamata nodotu lietošanā pieteicējam, tajā skaitā, sev kā vienam no pieteicēja akcionāriem.

[3.5.6] Izvērtējot pieteicēja amatpersonas /pers. A/ sniegto informāciju kopsakarā ar citiem lietas materiāliem, tiesa secināja, ka tajā tikai vispārīgi apliecināta darījuma ar MORESOLIS LTD esība. Paskaidrojumā nav norādīts, kas sabiedrībai radīja pārliecību par šī uzņēmuma spēju uzturēt un attīstīt ,,Vairāk Saules" zīmolu, it īpaši apstākļos, ka uzņēmums bija reģistrēts tikai dažus mēnešus pirms strīda darījuma – 2015. gada 7. decembrī. Atbildes uz šo jautājumu tiesas sēdē sniedza /pers. A/ un liecinieks /pers. B/. Vienlaicīgi no lietā esošajiem pierādījumiem neizriet, kāpēc pieteicējs 2016. gada martā noslēdza ar MORESOLIS LTD franšīzes līgumu, lai gan līdz 2016. gada 29. jūnijam kā ,,Vairāk Saules" zīmolu (četras preču zīmes) īpašnieks Patentu valdē bija reģistrēts pats pieteicējs.

Dienests secinājis, ka 2013.–2015. gadā pieteicējam bija konstatējams apgrozījuma un peļņas palielinājums, kas liecina par uzņēmuma stabilu attīstību. Savukārt no 2016. gada, kad noslēgts darījums ar MORESOLIS LTD konstatējams pieteicēja apgrozījuma samazinājums. Minētais ir pretrunā arī ar /pers. B/ liecībā norādīto, ka pieteicējam nebija jāveic nekādi ieguldījumi tehnoloģisko procesu, dienas kārtības, kā strādā virtuve, dizaina lietu, obligāto piegādātāju, kasu sistēmu, pilna restorāna darbības procesa, dizaina u.tml. izstrādē, ka viss bija sagatavots no MORESOLIS LTD puses, vienlaicīgi minētais pieteicēja finansiālo situāciju neuzlaboja. Tiesas ieskatā ir maz ticams, ka restorānu tīklam iepriekš nebija izstrādāts vienots dizains, ēdienkarte, piegādātāju saraksts u.tml., apstākļos, ka produktu piegādi veica ,,VVS HOLDING", kam pieder SIA ,,VĒL VAIRĀK SAULES", uz to brīdi piederēja SIA ,,VĒL VAIRĀK SAULES" četri restorāni un ,,VVS CATERING", kas ir ražošanas cehs, kā to norādīja /pers. B/.

Tiesas ieskatā ir kritiski vērtējami apgalvojumi par franšīzes iespējamo pozitīvo ietekmi uz pieteicēja saimniecisko darbību.

[3.5.7] Tiesa konstatēja, ka pieteicējs MORESOLIS LTD maksājumus veica ar nokavējumu, taču, neskatoties uz minēto, MORESOLIS LTD nepiemēroja pieteicējam līgumsodu, kā to paredzēja franšīzes līgums. No pieteicēja saņemtos naudas līdzekļus MORESOLIS LTD uzreiz pārskaitīja Lielbritānijas uzņēmumam QUALITY ABLE LP uz Igaunijas bankas kontu.

Lielbritānijas nodokļu administrācija norādījusi, ka uzņēmums QUALITY ABLE LP reģistrēts 2017. gada 19. aprīlī, tā amatpersona ir Krievijas pilsone /pers. P/, uzņēmuma reģistrētā adrese ir tikai korespondences saņemšanai, uzņēmums QUALITY ABLE LP tajā neatrodas. Šajā adresē piereģistrēti tūkstošiem līdzīgu uzņēmumu, par adreses izmantošanu notiek izmeklēšana. Savukārt Igaunijas nodokļu administrācija sniedza informāciju par QUALITY ABLE LP konta apgrozījumu, kuru izvērtējot konstatēts, ka QUALITY ABLE LP saņemtos naudas līdzekļus uzreiz pārskaita dažādām ārvalstu kompānijām. 2018. gada 21. augustā QUALITY ABLE LP konts ir slēgts.

[3.5.8] Nav saprotams, kurā brīdī /pers. B/ kā pieteicēja darba ņēmējs veica kontroles funkciju un kurā kā MORESOLIS LTD īpašnieks un amatpersona atbilstoši franšīzes noteikumiem veica konsultēšanas funkciju, kontroli par to, kā tiek ievēroti franšīzes līguma nosacījumi. Tiesas ieskatā minētās funkcijas saplūst, pārklājas, tiek maksāts par franšīzes izmantošanu, vienlaicīgi algots darbinieks, kas veic uzraudzību, kas ir franšīzes devējs un vēl pieteicēja akcionārs. Darījuma ekonomiskā būtība un pamatojums ir grūti izsekojams no loģikas viedokļa, jo /pers. B/ ir arī MORESOLIS LTD īpašnieks un amatpersona. Līdz ar to /pers. B/ kontrolēja franšīzes līguma noteikumu izpildi un šajā procesā viņam bija pieejama arī ar pieteicēja darbību saistītā informācija gan kā darba ņēmējam, kam ir jāatskaitās /pers. A/, gan kā akcionāram, kuram atskaitās /pers. A/.

Vienlaicīgi no /pers. B/ liecībām izriet, ka daļa pieteicēja receptes bija gatavas, liela daļa palika pieteicēja uzņēmumā, bet, iegādājoties ,,Vairāk saules" preču zīmi, /pers. B/ sācis izmantot pieteicēja receptes, ko tālāk uzdevis par franšīzes receptēm, iekļāvis MORESOLIS LTD izstrādātajā franšīzes devēja ēdienkartē, savukārt jaunās ēdienu un dzērienu receptes nāca tieši no /pers. B/, bet viņš izmantoja gan speciālistus, gan internetu, gan bieži konsultējās ar saviem partneriem, kas ir SIA ,,VĒL VAIRĀK SAULES" šefpavāri. No minētā tiesa secināja, ka pieteicējs maksā franšīzes maksu, tajā skaitā par receptēm, kas jau bija pieteicēja receptes, ko mēdza radīt pieteicēja darba ņēmēji, bet recepte kļūst par MORESOLIS LTD kā franšīzes devēja īpašumu. Minētajā zūd darījuma loģiskā daba, kāpēc maksāt par to, ko tu pats radi, ko tavs darba ņēmējs/akcionārs bez atlīdzības paņem sev, lai pēc tam franšīzes ietvaros pārdotu tālāk, tajā skaitā, ne tikai pieteicējam, bet arī citiem franšīzes ņēmējiem franšīzes līguma ietvaros.

Minētais pamato dienesta secinājumu, ka šādu apstākļu kopums norāda uz darījumu partneru savstarpējo saikni, kas atvieglo dokumentu noformēšanu par faktiski neesošiem darījumiem un ļauj kvalificēt pieteicēju un MORESOLIS LTD kā saistītās personas likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 18. punkta ,,g" apakšpunkta izpratnē.

[3.5.9] No /pers. B/ 2019. gada 9. un 16. janvārī paskaidrojumos norādītā, konstatējams, ka MORESOLIS LTD nodarbojās ar restorānu franšizēšanu un attīstīšanu, tam pieder restorānu ķēdes zīmols. Vienlaikus no lietas materiāliem un /pers. B/ paskaidrojumiem nav konstatējams, ar kādiem vēl restorāniem ir noslēgti franšīzes līgumi. No tiesas sēdē sniegtās informācijas izriet, ka vēl viens uzņēmums, ar ko noslēgts franšīzes līgums, ir restorāns tirdzniecības centrā ,,Alfa", kas nav saistīts ar pieteicēju. MORESOLIS LTD ir noslēdzis ar pieteicēju franšīzes līgumu, kurš dod tiesības pieteicējam strādāt un pēc saskaņošanas ar MORESOLIS LTD atvērt zem ,,Vairāk Saules" zīmola restorānus Rīgā, Latvijā. Saskaņā ar franšīzes līgumu pieteicējam ir jāievēro visus tehnoloģiskos procesus, kurus ir izstrādājis MORESOLIS LTD, jāveido restorānu, ēdienkaršu, Web lapas, automašīnu un citu lietu dizains tikai pēc MORESOLIS LTD izstrādātajiem noteikumiem un vizuālajiem paraugiem. No pārsūdzētā lēmuma un lietas materiāliem secināms, ka dienestam šādi dokumenti nav iesniegti, tādi nav iesniegti arī tiesā. Saskaņā ar franšīzes līgumu pieteicējs iesniedz restorānu apgrozījuma datus reizi mēnesī, kas ir pamats MORESOLIS LTD rēķinu par franšīzes pakalpojumiem izrakstīšanai. Auditējamajā periodā pieteicējs daļu rēķinu nebija apmaksājis, jo uz to brīdi veica jaunu restorānu būvniecību un gatavojās atvērt jaunu restorānu tirdzniecības centrā ,,MOLS" Rīgā. Šādu informāciju pieteicēja valdes loceklis savos paskaidrojumos nav norādījis. Papildus /pers. B/ rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka no 2017. gada novembra līdz 2018. gada aprīlim MORESOLIS LTD nodeva pieteicējam jauno ēdienkaršu maketus un to drukas failus, kā arī jauno ēdienu receptes. Minētā informācija nav apstiprināta ne ar dokumentāriem pierādījumiem, ne ar pieteicēja valdes locekļa paskaidrojumiem, kas tieši pretēji norāda, ka rokasgrāmata nav mainīta un papildināta šajā periodā. Arī no tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem neizriet, ka kaut viena no grāmatām būtu mainīta.

[3.5.10] Vērtējot līgumsoda nepiemērošanu samaksas kavējumu gadījumos un naudas kustību bankas kontos starp pieteicēju, MORESOLIS LTD, QUALITY ABLE LP kopsakarā ar Lielbritānijas, Igaunijas nodokļu administrāciju sniegto informāciju, kas norāda uz mākslīgas, ar pakalpojumu reālu sniegšanu nesaistītas naudas plūsmas izveidi, tiesa atzina par pamatotiem dienesta lēmumā norādītos secinājumus, ka minētais rada šaubas par pieteicēja un MORESOLIS LTD noformēto darījumu komerciālo realitāti un liecina par to simulatīvo raksturu.

[3.5.11] Nekonstatējot strīda darījuma ekonomisko būtību, pamatojumu, ietekmi uz pieteicēja saimniecisko darbību, kā arī ņemot vērā darījumu partneru savstarpējo saistību, kas atvieglo dokumentu noformēšanu par simulatīviem darījumiem, uzņēmumu amatpersonu vispārīgos skaidrojumus, tiesa atzina par pamatotiem dienesta secinājumus, ka darījums ar MORESOLIS LTD ir formāls, tam piemīt simulatīva daba ar mērķi palielināt komercsabiedrības izmaksas un veidot naudas plūsmas, kas neizriet no saimnieciskās darbības darījumiem. Attiecīgi MORESOLIS LTD vārdā noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju un neapliecina strīda darījuma faktisko esību. Apstāklis, ka pieteicēja amatpersona /pers.

A/ un MORESOLIS LTD amatpersona /pers. B/ nespēj ticami pamatot darījumu esību, nesniedz darījumu norisi identificējošu informāciju, liecina, ka nodokļu deklarācijā un grāmatvedības dokumentos tikušas iekļautas nepatiesas ziņas par faktiski nenotikušiem darījumiem. Tas savukārt liecina par ļaunprātību, nepamatoti izmantojot tiesības atskaitīt priekšnodokli.

[3.6] Tiesa vērtēja, vai pieteicējs zināja (tam vajadzēja zināt) par iesaisti nodokļu krāpšanas shēmā.

Konkrētajā lietā ir gūti objektīvi pierādījumi par pieteicēja iesaistīšanos dokumentu noformēšanā, izmantojot SIA „75 EVENTS", FELICIDAD OU un MORESOLIS LTD rekvizītus neesošu darījumu noformēšanā, jo nav iegūti pierādījumi par reklāmas kampaņas organizēšanu, reklāmas izvietošanu no SIA „75 EVENTS" puses, par to, kas reklāmu izgatavoja, kādā laika periodā. Tāpat lietā nav pierādījumu, kas liecinātu, ka darījumi starp pieteicēju un FELICIDAD OU būtu notikuši, ka FELICIDAD OU būtu izgatavojusi un izvietojusi pieteicēja audio reklāmu un reklāmas banerus.

Tiesa atzina par pamatotiem dienesta apsvērumus, ka kopējā darījumu un darbības aina rada būtiskas šaubas par darījumu patiesu norisi, jo pierādījumu un argumentu kopums raksturo darījumus, kas tiek noformēti ar mērķi samazināt izdevumus PVN jomā, norādīt nenotikušu darījumu vērtības, iesaistot darījumu norisē starpniecības uzņēmumus, kas paši reklāmu neveido, bet nespēj pamatot, kas konkrēti radīja reklāmu. Vienlaicīgi, ja reklāma nebija pieejama pieteicēja darījumu partneriem, nav saprotams, kādu reklāmu SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU attiecīgi izvietoja pakalpojuma ietvaros. Tāpēc secināms, ka starp pieteicēju un tā darījuma partneriem veiktas saskaņotas darbības, kas vērstas uz fiskālu priekšrocību gūšanu.

Kritiski vērtējams arī apstāklis, ka pieteicējam, kas iesaistījies darījumos ar rēķinos norādītajām personām, tas nebūtu zināms vai saprotams. No pārsūdzētā lēmuma neizriet tādi apstākļi, kas būtu pamats atzīt par pamatotu pieteicēja neizpratni, ka tam nav saprotama pārsūdzētā lēmuma argumentācija, jo dienests secinājumus balstījis pieņēmumos. Pretēji pieteicēja norādītajam pārsūdzētajā lēmumā skaidri ir norādītas pierādījumos pamatotas dienesta šaubas un argumenti, akcentējot pieteicēja rīcību un šo šaubu neizkliedēšanu ar attiecīgiem paskaidrojumiem un pierādījumiem.

Tieši pieteicējam ir vislabāk zināmi lietas faktiskie apstākļi, tāpēc pierādījumu iesniegšanas pienākums, kas pamato pieteicēja apgalvojumus, primāri gulstas tieši uz pieteicēju. Tiesa vērsa pieteicēja uzmanību uz pierādījumu neesību lietā, norādīja uz virkni dokumentu, kas nav iesniegti ne dienestam, ne tiesai. Šie pierādījumi tiesai netika iesniegti līdz pat lietas izskatīšanas pabeigšanai. Minētais liecina par pieteicēja attieksmi izskatāmajā lietā. Pieteicējs nepiekrīt dienesta secinājumiem, bet pierādījumus, kas tos atspēkotu, neiesniedz, uzskatot, ka pietiekami pierādījumi lietā ir pieteicēja amatpersonas /pers. A/ pieskaidrojumi un liecinieka /pers. B/ liecības un paskaidrojumi.

Nesaņemot pakalpojumus, pieteicējs nevarēja nezināt, ka ir iesaistījies faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu darījumu noformēšanā. Ņemams vērā, ka atšķirībā no līdzīgām lietām, kurās nodokļu maksātājs var nezināt par darījumu partnera fiktīviem darījumiem ar tā darījumu partneriem (tālākā ķēdē), izskatāmajā lietā par nenotikušiem atzīti paša nodokļu maksātāja darījumi ar tā tiešajiem darījuma partneriem. Tā kā labticīga darījuma dokumentu noformēšana par neesošu pakalpojumu (preci) ir grūti iedomājama, ir prezumējama pieteicēja apzināta rīcība, tādēļ detalizēta nodokļu maksātāja (pieteicēja) ļaunticības pamatošana šādos gadījumos nav nepieciešama (sk. *Senāta 2015. gada 17. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-536/2015 7. punktu*).

PVN deklarācijās ziņu iekļaušana par nenotikušiem darījumiem ar SIA „75 EVENTS", FELICIDAD OU un MORESOLIS LTD norāda uz nodokļu maksātāja informētību par iesaistīšanos nepamatotā nodokļu samazināšanas plānā.

[3.7] Apkopojot minēto, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzina par tiesisku.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 17. jūnija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota šādi.

[4.1] Atsaucoties uz Grāmatvedības likuma 11. panta piekto daļu, pieteicējs norāda, ka rēķinā ar FELICIDAD OU bija pietiekami norādīt, kas tas bija par darījumu, uz kāda pamata darījums veikts un darījuma ilgumu. Viss iepriekš minētais rēķinā ir norādīts. Tiesību normās nav noteikts pienākums rēķinā aprakstīt visu sniegtā pakalpojuma saturu, proti, kā šis pakalpojums izpildīts, ar kādiem līdzekļiem, kā veidojušās izmaksas u.tml.

[4.2] Arī pieņemšanas un nodošanas akts nav uzskatāms par attaisnojuma dokumentu, līdz ar to tam nav jāatbilst Grāmatvedības likuma 11. pantā noteiktajām prasībām. Pieņemšanas un nodošanas akta mērķis ir fiksēt brīdi, kurā pakalpojumu sniedzējs un saņēmējs konstatē abu pušu pienākumu izpildi un to, ka pakalpojuma sniedzējam netiek izvirzītas pretenzijas par sniegtā pakalpojuma kvalitāti.

[4.3] Pieteicējam nav saprotams, kāpēc tiesa uzskatījusi par svarīgu konstatēt, ka reklāmas izvietošanas grafiki mājaslapās nesatur atsauces uz līgumu. Reklāmu izvietošanas grafiks ir iekšējs dokuments, kas tiek izmantots, lai persona, kas fiziski ievieto reklāmu, zinātu, kādu reklāmu, kādā dienā vai laikā ir nepieciešams izvietot, šo darbību veikšanai nav nepieciešams zināt, uz kāda līguma pamata konkrētā reklāma tiek ievietota.

[4.4] Fotouzņēmuma jeb print screen mērķis ir tikai ievietotās reklāmas fakta fiksēšana, līdz ar to nav saprotama un pamatota dienesta un tiesas prasība, lai tajā būtu norādīts reklāmas izvietošanas periods vai atsauce uz līgumu. Nevienā afišā vai banerī šāda informācija netiek atspoguļota.

[4.5] Tiesa pārsvarā ir pievienojusies dienesta sniegtajam vērtējumam un konstatējumiem, atsaucoties uz apstākli, ka faktu pierādīšanai var izmantot arī netiešus pierādījumus. Lai arī netiešo pierādījumu izmantošanu kā tādu tiesa ir traktējusi pareizi, neviens no iepriekš minētajiem secinājumiem par rēķiniem, pieņemšanas un nodošanas aktiem, reklāmas izvietošanas grafikiem, kā arī ekrānuzņēmumiem, nav vērtējams kā netiešais pierādījums par sliktu pieteicējam.

[4.6] Ja līgumā pieteicējs ir vienojies ar FELICIDAD OU par pakalpojuma kopējo vērtību, prasība, lai no līguma

un/vai rēķiniem taptu skaidrs, cik par šo pakalpojumu ir saņēmušas tieši radiostacijas, ir aplama. FELICIDAD OU ir pakalpojuma sniedzējs, kas nodrošina to, lai pieteicēja reklāma tiktu pārraidīta. FELICIDAD OU pienākumos un pārziņā ir atrast veidu, kā šo pakalpojumu nodrošināt, iekļaujoties kopējā līguma summā un detaļas par to, cik katra radiostacija par reklāmas pārraidi ir prasījusi samaksu no FELICIDAD OU, nav ne pieteicēja atbildība, ne pieteicēja interesēs, ja vien līgumā tas nav konkrēti noteikts. Šādu informāciju pieteicējam būtu nepieciešams zināt vien tad, ja tas pats slēgtu līgumus ar radiostacijām.

[4.7] Pieteicējs nepiekrīt tiesas secinājumam, ka naudas plūsma FELICIDAD OU bankas kontos kopsakarā ar ārvalstu nodokļu administrāciju sniegto informāciju norāda uz darījumu simulatīvo raksturu.

[4.8] Atsaucoties uz Senāta un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, pieteicējs norāda, ka tiesību normas neuzliek pienākumu pirms darījuma noslēgšanas pārliecināties, vai darījuma partnera norādītie bankas konti ir reģistrēti dienestā, kā arī nenosaka to, ka būtu kāda īpaša shēma, pēc kuras ir jāvērtē darījuma partnera spēja sniegt pakalpojumu un pamatot konkrētā darījuma partnera izvēli. Ņemot vērā to, ka pieteicēja amatpersona /pers. A/ izvēlējās darījuma partneri, jo tā pārstāvji bija zināmi pieteicēja īpašniekiem, un to, ka pakalpojumi tika gan sniegti, gan saņemti, tiesai būtu īpaši jāpamato, kādēļ pieteicējam bija jāizrāda lielāka interese par darījuma partneri, kas arī būtu pamats pieteicējam pārmest apzinātu iesaisti nelikumīgos darījumos.

Pieteicējam nebija pienākuma zināt un tas arī nezināja, ko un vai FELICIDAD OU piesaistīs darījuma īstenošanā. Lai arī reklāmas rullīti FELICIDAD OU nesagatavoja pašu spēkiem, bet piesaistīja sadarbības partneri, reklāmas pakalpojumu sniegšanas biznesā tā ir ierasta prakse.

Ņemot vērā to, ka FELICIDAD OU darbību rezultātā pieteicējs tika nodrošināts ar pakalpojumu, kura rezultātā radiostacijās un mājaslapās tika raidīta pieteicēja reklāma, secināms, ka pakalpojums ir sniegts. Līdz ar to pieteicējam nevar liegt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[4.9] Pieteicējam nav nekādas saistības ar SIA „Laitop", SIA „NEW AD agency" un ENERGOMIX UAB, kā arī ar to veiktajiem cesijas un citiem darījumiem.

[4.10] SIA „75 EVENTS" vārdā noformētais rēķins Nr. 75/17-1 atbilst Grāmatvedības likuma 11. pantā noteiktajām prasībām, tajā nav jāuzskaita, kādas konkrēti darbības ir veiktas līguma izpildē, ja vien līgumā nav vienošanās par šādu darbību atsevišķu uzskaitīšanas nepieciešamību. Apstāklis, ka SIA „75 EVENTS" reģistrēts 2014. gada 18. februārī, bet likvidēts 2018. gada 9. oktobrī, nevar tikt attiecināts uz strīdus darījumu 2017. gada nogalē. Tāpat arī SIA „75 EVENTS" naudas kustība pēc tam, kad saņemti norēķini no pieteicēja, nav attiecināmi uz pieteicēju un tā savstarpējiem darījumiem.

[4.11] Attiecībā uz spriedumā norādīto, ka nav pamata atzīt SIA „75 EVENTS" sadarbību ar SIA „75 Production", jo sadarbībai nav dokumentāra pamatojuma, pieteicējs vērš uzmanību uz to, ka spriedumā pareizi konstatēts, ka SIA „75 EVENTS" valdes loceklis attiecīgajā periodā bija /pers. B/, savukārt SIA „75 Production" valdes locekle – /pers. D/, kuri ir laulātie. Ņemot vērā abu valdes locekļu savstarpējās attiecības, secināms, ka darījums bartera veidā un mutiska vienošanās par pakalpojuma sniegšanu ir pilnībā saprotama un nav pamata šādu darījumu/izpalīdzību neatzīt. It īpaši tāpēc, ka šāds darījums ne vienai, ne otrai kompānijai neradīja papildu izmaksas.

[4.12]Pretēji tiesas viedoklim liecinieku liecības nav pretrunīgas un tās, acīmredzami, tikušas pārprastas. Lai novērstu radušos pārpratumus, pieteicējs lūdz apelācijas instances tiesu atkārtoti izsaukt lieciniekus liecību sniegšanai.

[5] Dienests paskaidrojumā par apelācijas sūdzību to neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un spriedumā ietvertajiem argumentiem, papildus paskaidrojot turpmāko.

[5.1] Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2 un 7. pantu darījumiem ir jābūt izsekojamiem. Konkrētajā gadījumā FELICIDAD OU rēķinos pakalpojums definēts kā reklāmas materiālu demonstrēšana portālos www.zipnews.lv un www.latvialive.lv, norādīta pakalpojumu cena par komplektu, bet nav norādīts, kas ar to saprotams, kas ietilpst pakalpojuma komplektā. Pakalpojumu identificējošo informāciju nesatur arī pieņemšanas un nodošanas akti.

Dienests ir vērtējis visus pieteicēja iesniegtos strīda darījuma apliecinošos dokumentus un pamatoti norādījis, ka pat, vērtējot visus dokumentus kopsakarībā, darījuma norise nav izsekojama. Tāpat dienests ir vērtējis virkni netiešo pierādījumu, jo nodokļu krāpšanu reti var konstatēt ar tiešajiem pierādījumiem.

[5.2] Par darījumu ar FELICIDAD OU par reklāmu izvietošanu radiostacijās dienests norāda, ka tam jābūt izsekojamam, tostarp jābūt skaidrībai, kā veidojas darījuma cena. Minētais konkrētās lietas apstākļos nav skaidrs, vērtējot strīdus darījuma dokumentus. Dienests, atsaucoties uz Senāta judikatūru, norāda, ka rēķinu var izrakstīt arī par faktiski nenotikušu darījumu.

[5.3] Pieteicējs nav izskaidrojis, kas radījis pārliecību par FELICIDAD OU, kura pārstāvji ir pazīstami, spējām sniegt pakalpojumus. Dienests bija tiesīgs vērtēt pieteicēja gan tiešos, gan tālākos sadarbības partnerus. Neizvērtējot pieteicēja tiešo darījumu partneri un tā saimnieciskās darbības rādītājus, faktiski nav iespējams izdarīt objektīvu secinājumu par to, vai šis darījumu partneris vispār bija spējīgs piegādāt rēķinos norādītās preces/pakalpojumus, lai secīgi varētu izdarīt secinājumu par to, vai pieteicējs preces/pakalpojumus ir saņēmis tieši no rēķinos norādītās personas.

[5.4] Lietā ir konstatēta virkne neatbilstību dokumentos, tostarp nav iesniegts darbu pieņemšanas un nodošanas akts, kaut arī liecinieks /pers. B/ norādīja uz tā esību. Vienlaikus konstatējamas neatbilstības par sadarbības uzsākšanu, proti, /pers. A/ norādīja, ka pirms pakalpojuma saņemšanas veica tirgus izpēti, savukārt no /pers. B/ paskaidrotā izriet, ka tieši viņš ierosinājis izvietot pieteicēja reklāmu koncertā, tātad iniciējis reklāmas pasākumu nepieciešamību. Papildus dienests vērš uzmanību uz konstatētajām neatbilstībām amatpersonu sniegtajos paskaidrojumos audita laikā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Pieteicējs lūdzis izskatīt lietu mutvārdu procesā.

Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā. Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieka motivētu lūgumu, var noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

Apelācijas instances tiesā lietas izskatīšana mutvārdu procesā ir tiesas prerogatīva. Apelācijas instances tiesa lietas izskatīšanu mutvārdu procesā var noteikt, ja uzskata, ka šāda lietas izskatīšana konkrētajos apstākļos ir lietderīga un nepieciešama (sk. *Senāta 2020. gada 26. novembra sprieduma Nr. SKA-268/2020 (A420302716) 8. punktu*). Lietas izskatīšana tiesas sēdē ir lietderīga gadījumos, kuros no lietā esošajiem dokumentiem nevar gūt vispusīgu un pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu. Šādos apstākļos personu uzklausīšana tiesas sēdē var sekmēt pareizu izskatāmā jautājuma izlemšanu. Ja lietas materiāli ir pietiekami izskatāmā jautājuma izlemšanai, tad mutvārdu process parasti nav lietderīgs (sk. *Senāta 2022. gada 31. marta sprieduma Nr. SKA-161/2022 (A420287118) 6. punktu, 2020. gada 8. decembra sprieduma Nr. SKA27/2020 (A43010215) 6. punktu*).

Lietas izskatīšana pirmās instances tiesā notika mutvārdu procesā.

Pieteicējs apelācijas sūdzībā norādījis, ka pretēji pirmās instances tiesas viedoklim liecinieku liecības nav pretrunīgas, tās acīmredzami tikušas pārprastas, tādēļ ir nepieciešama atkārtota liecinieku uzklausīšana.

Apgabaltiesa secina, ka pieteicēja lūgums ir vispārīgs, tajā nav norādīts, kādus lieciniekus jāizsauc atkārtoti un par kādiem jautājumiem jānopratina. Tāpat pieteicējs nav konkretizējis, kura liecībās sniegtā informācija ir tā, ko pirmās instances tiesa ir pārpratusi un secīgi nepareizi novērtējusi. Apgabaltiesa norāda, ka no objektīvās izmeklēšanas principa neizriet tiesas pienākums rīkoties tā, lai lietas izskatīšanas gaitā apstiprinātu procesa dalībnieka uzturēto pozīciju (sk. *Senāta 2019. gada 5. jūnija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-310/2019 (A420449713) 5. punktu*). Tādējādi apgabaltiesas ieskatā nav nepieciešama atkārtota liecinieku uzklausīšana, līdz ar to lūgums par atkārtotu liecinieku nopratināšanu ir noraidāms.

Apgabaltiesa atzīst, ka lietas materiāli ir pietiekami izskatāmā jautājuma izlemšanai, līdz ar to nav konstatējams objektīvs pamats lietas izskatīšanas noteikšanai mutvārdu procesā. Tādēļ pieteicēja lūgums ir noraidāms.

[8] Lietā ir strīds, vai dienests pamatoti liedzis pieteicējam tiesības atskaitīt priekšnodokli par tā deklarētajiem darījumiem ar SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU, un, vai pamatoti samazināja pieteicēja aprēķināto PVN un reversā kārtībā atskaitīto priekšnodokli par darījumiem ar MORESOLIS LTD.

Izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzības argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi identificējusi strīdus jautājumu un izvērtējusi iesniegtos pierādījumus, kā arī pareizi piemērojusi tiesību normas. Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[9] No apelācijas sūdzībā norādītā izriet, ka pieteicējs nepiekrīt lietā esošo pierādījumu (gan tiešo, gan netiešo) novērtējumam, uzskatot, ka pirmās instances tiesa ir pievienojusies dienesta viedoklim, neņemot vērā pieteicēja sniegtos paskaidrojumus. Tomēr apelācijas sūdzībā nav norādīts, kādus tieši pierādījumus tiesa nepareizi novērtēja un kā izpaudās šī nepareizā novērtēšana. Pieteicējs norāda uz atsevišķiem darījuma dokumentiem, kas, viņaprāt, atbilst normatīvo aktu prasībām, tomēr nevērtē tos kopsakarā ar citiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154. pantā noteikto tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Tiesa spriedumā norāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu – par nepierādītu. Tiesai ir pienākums ievērot objektīvās izmeklēšanas principu, tostarp vispusīgi noskaidrot lietas izspriešanai būtiskos apstākļus un, ja nepieciešams, iegūt pierādījumus. Vienlaikus no objektīvās izmeklēšanas principa neizriet tiesas pienākums rīkoties tā, lai lietas izskatīšanas gaitā apstiprinātu procesa dalībnieka uzturēto pozīciju.

Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa ir veikusi visaptverošu lietā esošo pierādījumu novērtējumu, konstatētos trūkumus, neatbilstības, informācijas vispārīgumu noformētajos darījumu dokumentos, vērtējot kopsakarā ar citiem lietā gūtajiem pierādījumiem par strīda darījumu faktisko neesību. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir ietverts pienācīgs pamatojums, no kura ir saprotams, kādēļ pirmās instances tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka strīdus darījumi nav notikuši tā, kā tas ir norādīts darījumu attaisnojuma dokumentos.

Senāta praksē atzīts, ka nodokļu lietās privātpersonai it īpaši ir līdzdarbošanās pienākums, kas izriet gan no Administratīvā procesa likuma 150. panta trešās daļas, gan no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. panta. Ja nodokļu maksātājs ir uzrādījis primāros darījuma apliecinājuma dokumentus (līgumi, rēķini, darbu pieņemšanas akti), tad jau dienestam ir jāpamato ar pierādījumiem, ka pastāv pamatotas šaubas par šo darījumu esību vispār vai par atbilstību dokumentos norādītajam, vai par saistību ar krāpniecību. Savukārt, ja šādas šaubas tiek pietiekami pamatotas, nodokļu

maksātājam tālāk ir pamats censties šīs šaubas novērst (*Senāta 2018. gada 13. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-92/2018 (A42043351) 38. punkts*).

Ievērojot minēto, gadījumā, kad tiesai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, nav radusies skaidrība par darījumu norisi, un pieteicējs nav spējis sniegt paskaidrojumus par darījumu gaitu un partneru izvēli, tiesai ir tiesības lielāku ticamību piešķirt dienesta sniegtajiem pierādījumiem. No spriedumā atspoguļotā pierādījumu vērtējuma ir redzams, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi gan tādus pierādījumus, kas apstiprina darījumus, gan tādus, kas rada par to šaubas. Priekšrokas došanu vieniem vai otriem pierādījumiem tiesa ir pamatojusi. Tas, ka pieteicējs nepiekrīt pirmās instances tiesas sniegtajam lietā esošo pierādījumu vērtējumam, nenozīmē, ka spriedums nebūtu tiesisks un pamatots.

Papildus norādāms, ka tiesai nav jāatbild uz iebildumiem, kuri nav juridiski nozīmīgi. Tāpat tiesa nav ierobežota sprieduma argumentāciju veidot tā, ka uz katru dalībnieka iebildumu nav sniegta tieša detalizēta atbilde. Ir svarīgi, lai visi būtiskie argumenti un apstākļi būtu aplūkoti pēc būtības un kopsakarā (*Senāta 2019. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. SKA-52/2019 (A420148815) 5. punkts*).

[10] Atsaucoties uz Grāmatvedības likuma 11. panta piekto daļu, pieteicējs norāda, ka tā rēķinos ir iekļauta visa nepieciešamā informācija. Tiesību normās nav noteikts pienākums rēķinā aprakstīt visu sniegtā pakalpojuma saturu. Arī pieņemšanas un nodošanas aktam nav jāatbilst Grāmatvedības likuma 11. pantā noteiktajām prasībām.

Apgabaltiesa norāda, ka administratīvo tiesu judikatūrā konsekventi ir atzīts, ka izrakstītie rēķini un pavadzīmes var nebūt pietiekami pierādījumi darījuma faktiskās esības apstiprināšanai. Ņemot vērā, ka grāmatvedības dokumentos ir iespējams iegrāmatot arī reāli nenotikušus darījumus vai darījumus, kas ir notikuši ar citu, nevis dokumentos norādīto personu, un uz šo dokumentu pamata ir iespējams nepamatoti izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, vairākās nodokļu tiesības regulējošās normās dienestam ir uzlikts par pienākumu veikt pārbaudes, lai pārliecinātos par darījumu īstumu, un gadījumā, ja tā rīcībā ir pierādījumi par to, ka darījums reāli nav noticis, papildus aprēķināt nodokļus un uzlikt soda naudu. Līdz ar to likumdevējs ir devis tiesības dienestam, pamatojoties uz pierādījumiem, apšaubīt nodokļu maksātāja norādītos darījumus pat tad, ja ar darījuma partneri ir noslēgts līgums, darījuma partneris ir PVN maksātājs, nodokļa rēķins ir izsniegts darījuma partnerim un par darījumu ir samaksāti nodokļi. Formālas darbības, piemēram, nodokļa rēķina izsniegšana un samaksa pati par sevi var neapliecināt reāli notikuša darījuma faktu (sk., piemēram, *Senāta 2015. gada 5. oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-746/15 (A420529811) 7. punktu*).

Turklāt, pārbaudot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību materiāltiesisko prasību ievērošanu, jāskata visu darījuma dokumentu kopums, proti, līgumi, rēķini, pieņemšanas un nodošanas akti u.tml., neaprobežojoties vienīgi ar trūkuma konstatēšanu vienā darījuma dokumentā. Tikai visu darījuma dokumentu novērtējums to savstarpējā kopsakarā pilnvērtīgi var atklāt darījuma būtību un ar darījuma norisi saistītos jautājumus (sk. *Senāta 2021. gada 27. janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-60/2021 (A420153217) 10. punktu, 2022. gada 27. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-117/2022 (A420181417) 9. punktu, 2022. gada 9.augusta rīcības sēdes lēmuma lieta Nr. SKA-861/2022 (A420179819) 5. punktu*).

Tātad, skaidrojot, vai nodokļu maksātājam ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem, būtisks ir gan noformēto dokumentu, gan arī nodokļu maksātāja novērtējums un tā sniegtie paskaidrojumi par strīdus darījumu partneri un strīdus darījumiem. No pieteicēja sagaidāms, ka pieteicējs ar savas parastās saimnieciskās darbības skaidrojumu, darījumu priekšvēstures izklāstu, darījumu norises izklāstu un jebkādiem tam pieejamiem papildu pierādījumiem spēs novērst dienesta pamatotas šaubas, kuras radušās saistībā ar darījumiem.

[11] Pārbaudot lietā iesniegtos pierādījumus un izvērtējot pārsūdzētā lēmuma argumentāciju, apgabaltiesa piekrīt dienesta secinājumam, ka pieteicēja iesniegtie attaisnojuma dokumenti nesniedz patiesu, saprotamu un pilnīgu informāciju par strīdus darījumu apstākļiem.

Apgabaltiesa nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītajam, ka no darījuma attaisnojuma dokumentiem (rēķiniem) var gūt priekšstatu par darījuma patieso gaitu, jo rēķinos norādītais atbilst likuma „Par grāmatvedību" 11. pantā izvirzītajām prasībām un tiesību normas neizvirza prasības darījuma attaisnojuma dokumentos norādīt visu sniegtā pakalpojuma informāciju. Apgabaltiesa norāda, ka pieteicējam ir jānodrošina grāmatvedības dokumentu noformēšana atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7. pantam, kā arī Ministru kabineta 2003. gada 21. oktobra noteikumu Nr. 585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" (bija spēkā darījumu noformēšanas laikā) prasībām. Tas, kādā veidā tiek noformēti attaisnojuma dokumenti, ir paša komersanta izvēle un atbildība. Taču šiem attaisnojuma dokumentiem ir jābūt skaidriem un pārbaudāmiem un tajos sniegtajām ziņām ir jābūt izsekojamām.

Turklāt vērā ņemams arī tas, ka tad, ja pievienotās vērtības nodokļa maksātājs vēlas izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, tam jāpievērš pienācīga rūpība darījumam un ar to saistītajai dokumentācijai vismaz tiktāl, lai vēlāk būtu iespējams apliecināt darījuma faktiskās norises apstākļus (sal. *Senāta 2019. gada 23. janvāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-267/2019 (A420220416) 6. punkts*).

Izskatāmajā gadījumā darījumu raksturs un to norise kopumā viennozīmīgi norāda uz pieteicēja iesaistīšanos nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā. Jāievēro, ka nodokļa izkrāpšanu visai reti var konstatēt no tiešiem pierādījumiem. Administratīvajā procesā visbiežāk tie būs netieši pierādījumi, kas norāda, ka nodokļu maksātājs rīkojies darījuma organizēšanā komerciāli neraksturīgā vai nesaprātīgā veidā, pretrunīgi nodokļu maksātāja skaidrojumi par darījuma norisi utt. (sk. *Senāta 2015. gada 7. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-953/2015 (A420368612) 7. punktu*).

Konkrētajā gadījumā lietā konstatēto apstākļu kopums liecina par pieteicēja, SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU saskaņotu darbību, lai pieteicējs, izmantojot SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU rekvizītus, imitējot pakalpojuma

sniegšanu/saņemšanu, gūtu fiskālas priekšrocības – ar nepamatotiem priekšnodokļa atskaitījumiem samazinot budžetā iemaksājamo PVN. Līdz ar to dienests pamatoti secināja, ka pieteicējs iesaistījās dokumentu noformēšanā par faktiski nenotikušiem darījumiem ar SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU .

[12] No apelācijas sūdzībā norādītā noprotams, ka pieteicēja ieskatā tas nav atbildīgs par darījumu partneru iespējamajiem pārkāpumiem un tas nav pamats pieteicējam priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību ierobežošanai.

Apgabaltiesa norāda, ka pieteicējam nav noteikta atbildība par citu nodokļu maksātāju darbībām vai bezdarbību, kā arī par to, ka pieteicējs nepārliecinājās par citu personu spēju sniegt pakalpojumus. Pieteicējam atbildība nodokļu jomā noteikta par darbībām, ko veicis pats pieteicējs, proti, par nepatiesu dokumentu iekļaušanu grāmatvedībā un attiecīgi nepamatotu nodokļu aprēķinu veikšanu.

Vērtējot pieteicēja rīcības tiesiskumu, dienests ir tiesīgs pamatoties arī uz informāciju, kas raksturo pieteicēja deklarēto darījumu partnerus un to saimniecisko darbību, jo saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23. panta 14. daļu nodokļu administrācija nosaka nodokļa maksājuma apmēru, ņemot vērā nodokļu maksātāja atsevišķa darījuma vai darījumu kopuma ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu.

Izskatāmajā gadījumā dienests un pirmās instances tiesa ir pamatoti vērtējuši pieteicēja tiešo sadarbības partneru SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU un to tālāko sadarbības partneru spēju pieteicējam sniegt strīdus pakalpojumu. Konkrētajā gadījumā pamatoti secināts, ka darījumu ķēdē ir noformēti darījuma dokumenti, no kuriem nav identificējams pakalpojuma ietvaros veicamās darbības, izmaksas, resursu izlietojums, pakalpojumu sniegšanas laiks, kā arī reklāmas un baneru izgatavotājs, lai secīgi varētu izdarīt secinājumu par to, vai pieteicējs preces/pakalpojumus ir saņēmis tieši no rēķinos norādītās personas. Par to, ka ir bijusi izveidota darījuma ķēde, lai gūtu fiskālas priekšrocības, neapšaubāmi liecina tas, ka darījumu partneru kontos saņemtās naudas summas uzreiz tiek pārskaitītas uz dažādiem Lielbritānijas un Lietuvas uzņēmumu kontiem, kā arī no Igaunijas un Lielbritānijas nodokļu administrācijām saņemtā informācija par šo uzņēmumu fiktīvo raksturu.

Apgabaltiesa arī ņem vērā, ka arī citā līdzīgā lietā dienests ir apšaubījis FELICIDAD OU un tā sadarbības partneru SIA „Laitop" un SIA „NEW AD agency" spēju sniegt reklāmas pakalpojumus, atzīstot, ka FELICIDAD OU rekvizīti izmantoti faktiski nenotikušu darījumu noformēšanā (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2023. gada 8. februāra spriedumu lietā Nr. A420207320, spriedums nav stājies spēkā*). Minētais apgabaltiesas ieskatā papildus netieši liek apšaubīt faktu, ka FELICIDAD OU ir sniedzis pieteicējam strīdus pakalpojumus.

[13] No apelācijas sūdzībā norādītā izriet pieteicēja uzskats, ka nav būtiski, kas izgatavojis reklāmu, ja līgums bija, rēķini bija, apmaksa veikta; ko pieteicējs pasūtīja, to pieteicējs saņēma. Jau pirmās instances tiesa vērsa pieteicēja uzmanību, ka šāds uzskats ir pretrunā Pievienotās vērtības likuma 92. panta pirmās daļas 1. punktā noteiktajam pamatam, kas dod tiesības atskaitīt priekšnodokli, proti, apliekamā persona, kas ir veikusi priekšnodokļa atskaitījumus, faktiski ir saņēmusi pakalpojumu (lietā nav strīda par minēto), par ko atskaitīts priekšnodoklis, šis pakalpojums saņemts tieši no rēķinā norādītās citas ar PVN apliekamās personas. Tieši apstākli, ka reklāmas izvietošanas pakalpojumu pieteicējs saņēmis no SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU, dienests apšauba un neatzīst. Savukārt apgabaltiesa, izvērtējot lietas materiālus un tajos esošos pierādījumus to kopsakarā, atzīst par pamatotiem dienesta secinājumus, ka pieteicēja strīdus darījumi ar SIA „75 EVENTS" un FELICIDAD OU nav notikuši.

[14] Apgabaltiesa konstatē, ka dienests pārsūdzētā lēmumā apšaubījis arī pieteicēja darījumus ar MORESOLIS LTD. Lai arī pieteikumā pieteicējs neizvirzīja iebildumus dienesta secinājumiem šajā daļā, konstatējams, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi pieteicēja darījumus ar MORESOLIS LTD, atzīstot par pamatotiem dienesta secinājumus, ka darījumi faktiski nav notikuši. Apgabaltiesa konstatē, ka arī apelācijas sūdzībā pieteicējs nav izteicis nekādus iebildumus saistībā ar darījumiem ar MORESOLIS LTD. Apgabaltiesa, izvērtējot lietas materiālus un tajos esošos pierādījumus to kopsakarā, atzīst par pamatotiem dienesta un pirmās instances tiesas secinājumus, ka pieteicēja strīdus darījumi ar MORESOLIS LTD ir simulatīvi.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309. pantu un 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt SIA „VĒL VAIRĀK SAULES" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020. gada 9. jūlija lēmuma Nr. 30.2-22.7/3065 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente V. Zommere

Tiesneši I. Amona

K. Berķis

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.